กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
THE FEDERATION OF THAI INDUSTRIES

กระทรวงอุตสาหกรรม
Ministry of Industry

กรมโรงงานอุตสาหกรรม
DEPARTMENT OF INDUSTRIAL WORKS

มหาวิทยาลัยมหิดล
คณะสาธารณสุขศาสตร์

OHSAM

แนวทางการตอบสนองต่อสถานการณ์โควิด-19 และมาตรการเพื่อความต่อเนื่องทางธุรกิจสำหรับภาคอุตสาหกรรม

คำนำ

จากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ที่สามารถแพร่เชื้อจากคนสู่คนผ่านทางละอองน้ำมูกจากระบบทางเดินหายใจ และน้ำลายของผู้ป่วย เมื่อผู้ป่วยไอ จาม หรือ พูด ซึ่งผู้ป่วยอาจจะแสดงอาการหรือไม่แสดงอาการ ทำให้เกิดการระบาดในวงกว้าง ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงาน เศรษฐกิจ การค้า การประกอบกิจการต่าง ๆ เช่น การจำกัดการเดินทาง การเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานโดยเน้นการทำงานจากที่บ้าน (Work from Home) และการเว้นระยะห่างทางสังคม เป็นต้น เพื่อเป็นการควบคุมการระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งหากพบการติดเชื้อในสถานที่ใด จำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข

เนื่องจากยังมีการระบาดในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เพื่อให้การประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม สามารถดำเนินการได้อย่างปลอดภัยในสภาวะวิกฤตที่ยังคงมีการระบาดของโรคโควิด-19 จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเฝ้าระวังและปฏิบัติตัว อย่างเคร่งครัด กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงได้ร่วมกับ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สมาคมศิษย์เก่าอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยมหิดล สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกรมควบคุมโรค จัดทำ “แนวทางการตอบสนองต่อสถานการณ์โควิด-19 และมาตรการเพื่อความต่อเนื่องทางธุรกิจสำหรับภาคอุตสาหกรรม” เพื่อใช้เป็นแนวทางและมาตรการในการป้องกันการระบาดของโรคโควิด-19 ให้แก่ ผู้ประกอบกิจการ และบุคลากรในโรงงานอุตสาหกรรม ให้สามารถนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ดำเนินงานปัจจุบัน ปรับตัวเป็นการใช้ชีวิตวิถีใหม่ “New Normal” โดยเน้นการปฏิบัติภายใต้มาตรการป้องกันการระบาดอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งมีแนวทางในการจัดการเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในด้านธุรกิจและสามารถประกอบกิจการได้อย่างต่อเนื่องและปลอดภัย

คณะผู้จัดทำ

ธันวาคม 2563

สารบัญ

คำนำ

บทนำ

บทที่ 1 มาตรการป้องกันการระบาดในโรงงานอุตสาหกรรม 1
- มาตรการที่ 1 การตรวจคัดกรองโควิด-19 2
- มาตรการที่ 2 การรักษาระยะห่างและสภาพแวดล้อมที่ดี 3
- มาตรการที่ 3 การรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล 7
- มาตรการที่ 4 การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล 12
- มาตรการที่ 5 การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโควิด-19 18
- มาตรการที่ 6 การรับ การขนย้าย และการขนส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ 20
- มาตรการที่ 7 การทำความสะอาดเสื้อผ้า 21
- มาตรการที่ 8 การจัดการของเสีย 22
- มาตรการที่ 9 การฝึกอบรมและการสื่อสาร 23

บทที่ 2 แผนตอบสนองสถานการณ์ฉุกเฉิน 24
- ขั้นตอนที่ 1 การจัดตั้งทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉิน 25
- ขั้นตอนที่ 2 การตอบสนองเมื่อพบผู้ป่วยติดเชื้อโควิด-19 ในโรงงาน 26
- ขั้นตอนที่ 3 การปิดกั้นบริเวณ และการทำความสะอาด 29
- ขั้นตอนที่ 4 การสื่อสารในสถานการณ์ตอบสนองเหตุฉุกเฉิน 31
- ขั้นตอนที่ 5 การจัดการเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ 32

บทที่ 3 แผนฟื้นฟูธุรกิจ 34

ภาคผนวก
- ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบคำถามคัดกรองโรคโควิด-19 38
- ภาคผนวก ข หัวข้อการประเมินตามมาตรการป้องกันการระบาดในโรงงานอุตสาหกรรม 40

เอกสารอ้างอิง และคณะผู้จัดทำ

คำนำ

จากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ที่สามารถแพร่เชื้อจากคนสู่คนผ่านทางละอองน้ำมูกจากระบบทางเดินหายใจ และน้ำลายของผู้ป่วย เมื่อผู้ป่วยไอ จาม หรือ พูด ซึ่งผู้ป่วยอาจจะแสดงอาการหรือไม่แสดงอาการ ทำให้เกิดการระบาดในวงกว้าง ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงาน เศรษฐกิจ การค้า การประกอบกิจการต่าง ๆ เช่น การจำกัดการเดินทาง การเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานโดยเน้นการทำงานจากที่บ้าน (Work from Home) และการเว้นระยะห่างทางสังคม เป็นต้น เพื่อเป็นการควบคุมการระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งหากพบการติดเชื้อในสถานที่ใด จำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข

เนื่องจากยังมีการระบาดในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เพื่อให้การประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม สามารถดำเนินการได้อย่างปลอดภัยในสภาวะวิกฤตที่ยังคงมีการระบาดของโรคโควิด-19 จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเฝ้าระวังและปฏิบัติตัว อย่างเคร่งครัด กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงได้ร่วมกับ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สมาคมศิษย์เก่าอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยมหิดล สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกรมควบคุมโรค จัดทำ “แนวทางการตอบสนองต่อสถานการณ์โควิด-19 และมาตรการเพื่อความต่อเนื่องทางธุรกิจสำหรับภาคอุตสาหกรรม” เพื่อใช้เป็นแนวทางและมาตรการในการป้องกันการระบาดของโรคโควิด-19 ให้แก่ ผู้ประกอบกิจการ และบุคลากรในโรงงานอุตสาหกรรม ให้สามารถนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ดำเนินงานปัจจุบัน ปรับตัวเป็นการใช้ชีวิตวิถีใหม่ “New Normal” โดยเน้นการปฏิบัติภายใต้มาตรการป้องกันการระบาดอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งมีแนวทางในการจัดการเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในด้านธุรกิจและสามารถประกอบกิจการได้อย่างต่อเนื่องและปลอดภัย

คณะผู้จัดทำ

ธันวาคม 2563

บทนำ

โรคโควิด-19 หรือ ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 เป็นต้นตระกูลของไวรัสที่ก่อให้เกิดอาการป่วยตั้งแต่โรคไข้หวัดธรรมดาไปจนถึงโรคที่มีความรุนแรงมาก เช่น โรคระบบทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS-CoV) และโรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (SARS-CoV) เป็นต้น ซึ่งเป็นสายพันธุ์ใหม่ที่ไม่เคยพบมาก่อนในคนก่อให้เกิดอาการป่วยระบบทางเดินหายใจในคน และสามารถแพร่เชื้อจากคนสู่คนได้ ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน การเดินทาง และการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

ดังนั้น ในขณะที่โรคโควิด-19 ยังคงระบาดอยู่ โรงงานอุตสาหกรรมจึงควรดำเนินมาตรการเพื่อป้องกันการระบาดในโรงงานอุตสาหกรรม อย่างน้อย 9 มาตรการ ได้แก่ การตรวจคัดกรองโรคโควิด-19 การรักษาระยะห่างและสภาพแวดล้อมที่ดี การรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโควิด-19 การรับ การขนย้าย และการขนส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ การทำความสะอาดเสื้อผ้า การจัดการของเสีย และการฝึกอบรมและการสื่อสาร เพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานในโรงงานจะได้รับการปกป้องและปลอดจากเชื้อโควิด-19

นอกจากมาตรการป้องกันการระบาดแล้ว โรงงานอุตสาหกรรมควรจัดทำแผนเพื่อเตรียมการตอบโต้หากเกิดการระบาดในโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถจัดการกับการระบาดได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง รวมทั้งยังคงสามารถประกอบกิจการได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเครื่องมือหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ คือ การจัดทำแผนการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ

การจัดทำแผนการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ (Business Impact Analysis) เพื่อใช้กำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันการติดต่อเชื้อโรค การปฏิบัติการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน และการฟื้นฟูให้สถานการณ์กลับคืนสู่สภาพการปฏิบัติงานปกติ ซึ่งจะช่วยให้โรงงานที่มีแผนการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจที่ดีและมีประสิทธิภาพ สามารถประกอบกิจการได้โดยไม่เกิดการหยุดชะงัก ลดค่าใช้จ่ายของการหยุดชะงักจากการประกอบกิจการ ลดการสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ ลดค่าเบี้ยประกันภัย และลดการสูญเสียลูกค้า เป็นต้น

บทที่ 1

มาตรการป้องกันการระบาดในโรงงานอุตสาหกรรม

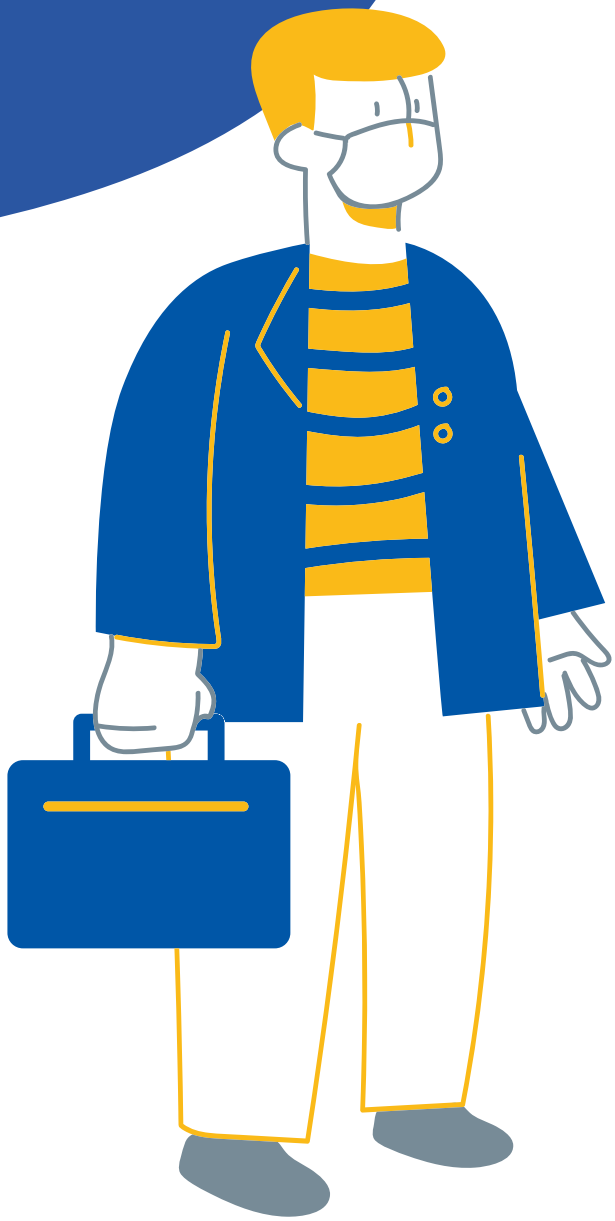

การประกอบกิจการโรงงาน ในสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบกิจการโรงงาน ต้องเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์การระบาดและต้องมีมาตรการที่เข้มงวดเพื่อป้องกันมิให้เกิดการระบาดในโรงงานอุตสาหกรรม อันจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของบุคลากรในโรงงาน และการหยุดชะงักของกระบวนการผลิต คู่มือเล่มนี้จึงได้นำเสนอมาตรการป้องกันการระบาดในโรงงานอุตสาหกรรม 9 มาตรการ ซึ่งได้รวบรวมจากแนวปฏิบัติที่ดีจากทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่เป็นมาตรการเชิงปฏิบัติการเพื่อนำไปปฏิบัติให้โรงงานปลอดโรคและปลอดภัย ดังนี้

มาตรการที่ 1

การตรวจคัดกรองโรคโควิด-19

ผู้ประกอบกิจการโรงงานควรดำเนินมาตรการทั้งเชิงรับและเชิงรุก เช่น การจัดทำป้ายประกาศ หรือป้ายแนะนำวิธีปฏิบัติกรณีที่ไอ หรือจามอย่างถูกต้อง ทำให้พนักงาน ผู้รับเหมา คู่ค้า และผู้มาติดต่อ สามารถมองเห็นได้โดยชัดเจน รวมถึงการตั้งจุดตรวจคัดกรองโรคโควิด-19 ก่อนเข้าภายในบริเวณโรงงาน และการตอบคำถามเพื่อคัดกรองโรค และขอความร่วมมือให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลเป็นจริง

การตรวจคัดกรองโรคโควิด-19 ควรดำเนินการ ดังนี้

01 จัดตั้งจุดคัดกรองบริเวณทางเข้าพื้นที่โรงงาน จำกัดทางเข้า-ออก ให้เป็นช่องทางเดียว พิจารณากำหนดจุดคัดกรองตามความเหมาะสมกับจำนวนพนักงาน ผู้รับเหมา คู่ค้า และผู้มาติดต่อ โดยคำนึงถึงการรักษาระยะห่างด้วย ทั้งนี้ผู้ที่ทำหน้าที่คัดกรอง ต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย และสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ได้แก่ ถุงมือ แว่นตา และหน้ากากอนามัย

02 ตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายทุกคนก่อนเข้าภายในบริเวณโรงงาน หากพบผู้ที่มีอุณหภูมิร่างกายสูงกว่า 37.5 องศาเซลเซียสขึ้นไป จะถือว่ามีไข้ ไม่อนุญาตให้เข้าโรงงาน และให้อยู่ในพื้นที่กักตัวชั่วคราว (Isolation Area) เพื่อรอส่งต่อไปสถานพยาบาลโดยทันที

03 จัดให้มีน้ำยาล้างมือที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70 เพื่อทำความสะอาดฆ่าเชื้อที่มือหรือที่รองเท้า (กรณีที่จำเป็น)

04 สวมหน้ากากอนามัย หรือหน้ากากผ้าตลอดเวลา

05 เมื่อคัดกรองพนักงานและผู้ติดต่อเข้าพื้นที่ผลิตแล้ว หากพบว่ามีผู้ป่วย หรือ มีผู้ที่มีความเสี่ยงจากการสัมผัสผู้ติดเชื้อระหว่างทำงาน ให้หยุดงานทันที และให้ทำการกักตัวเป็นระยะเวลา 14 วัน

มาตรการที่ 2

การรักษาระยะห่างและสภาพแวดล้อมที่ดี

เนื่องจากเชื้อโควิด-19 ติดต่อผ่านทางการสัมผัสทางกาย โดยน้ำลาย น้ำมูก ละอองจากการไอ เข้าสู่ปาก จมูก ตา จากการพูดระยะใกล้ การสัมผัสมือ ไอหรือจามใส่กัน ผู้ประกอบกิจการโรงงาน จึงควรกำหนดให้มีการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล อย่างน้อย 1- 2 เมตร ตามความเหมาะสม รวมถึง การจัดเว้นระยะห่างของสถานที่ เพื่อลดโอกาสการสัมผัสระหว่างบุคคล

โดยแต่ละบริเวณ หรือในบริเวณโรงงาน ควรมีมาตรการ ดังนี้

01 การจัดการบริเวณทางเดิน พื้นที่โถง พื้นที่ส่วนรวม

- กำหนดเส้นทางการเดิน รวมทั้งจุดนั่ง เดิน ยืน หรือพักรอ ให้ชัดเจน
- จำกัดจำนวนของพนักงานที่จะเข้ามาหรือออกจากห้องหนึ่งไปยังอีกห้องหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่ห้องโถงหรือทางเดิน โดยให้รักษาระยะห่างอย่างน้อย 1-2 เมตร
- หลีกเลี่ยงการพูดคุยกันบริเวณทางเดิน พื้นที่โถง พื้นที่ส่วนรวม และงดการสัมผัสทางกาย เช่น การจับมือ
- พิจารณาการใช้ประตูอัตโนมัติ หรือเปิดทิ้งไว้ เพื่อลดการใช้มือจับ ผลัก หรือสัมผัสลูกบิด หรืออาจใช้เท้าดันแทนการผลักประตู เป็นต้น

02 การใช้เครื่องตรวจสอบเวลาเข้า-ออกการทำงาน

- พิจารณาใช้แอปพลิเคชันของโทรศัพท์มือถือเพื่อลงเวลาเข้า-ออกการทำงาน แทนการใช้เครื่องลงเวลาการทำงาน หรือเครื่องสแกนลายนิ้วมือ เพื่อลดการสัมผัส หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้จัดเตรียมน้ำยาล้างมือที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70 ไว้ใกล้กับเครื่องลงเวลาทำงาน
- พิจารณาการใช้กล้องวงจรปิดในการตรวจสอบเวลาเข้า-ออกการทำงาน แทนการยืนควบคุมโดยหัวหน้างาน

03 การจัดการสำหรับพื้นที่โรงอาหาร

- กำหนดให้มีจุดพักรับประทานอาหารให้ชัดเจน
- กำหนดจำนวนผู้ที่เข้ามาใช้โรงอาหารโดยอาจใช้วิธีเหลื่อมเวลา จำกัดเวลาในการใช้พื้นที่และควรแยกบริเวณที่นั่งสำหรับพนักงานสูงวัย หรือผู้ที่มีโรคประจำตัวออกจากพนักงานทั่วไป
- จัดตำแหน่งโต๊ะ เก้าอี้ ให้ห่างกันอย่างน้อย 1-2 เมตร งดเว้นการสัมผัสทางกาย และการคุยกันในระยะประชิด
- จัดให้มีจุดล้างมือด้วยสบู่เพื่อล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร
- กำหนดเส้นทางการเดิน รวมทั้งจุดนั่ง เดิน ยืน หรือพักรอ ให้ชัดเจน
- ควรแยกสำรับอาหาร หรือจัดเป็นชุดเดี่ยว รวมทั้งใช้แก้วน้ำ จาน ชาม ช้อน ส้อม ของส่วนบุคคลเพื่อลดการใช้อุปกรณ์ร่วมกัน
- เพิ่มความถี่ในการทำความสะอาดโต๊ะ และเก้าอี้

04 การจัดการสำหรับพื้นที่สำนักงาน

- ควรจำกัดทางเข้า-ออกให้เป็นช่องทางเดียว และควรพิจารณาปรับเปลี่ยนระบบการเข้าภายในพื้นที่เพื่อลดการสัมผัส เช่น จากการสแกนลายนิ้วมือ เป็นระบบอินฟราเรด หรือพิจารณาการใช้ประตูอัตโนมัติ หรือเปิดทิ้งไว้ เพื่อลดการใช้มือจับ ผลักหรือสัมผัสลูกบิด
- ลดการส่งเอกสารแบบกระดาษเพื่อลดการติดต่อระหว่างบุคคล หากจำเป็นต้องรับ-ส่งเอกสารหรือสิ่งของ ควรทำความสะอาดมือทุกครั้ง ในกรณีที่เป็นการรับ-ส่งเอกสารหรือสิ่งของจากบุคคลภายนอก อาจเพิ่มมาตรการในการสวมถุงมือก่อนการรับ-ส่ง
- ปรับระยะหรือเว้นระยะห่างระหว่างโต๊ะทำงานของพนักงาน อย่างน้อย 1-2 เมตร หากไม่สามารถดำเนินการได้ควรใช้ฉากกั้นเพื่อลดการแพร่กระจายและลดการสัมผัสระหว่างกัน
- หมั่นทำความสะอาดพื้นที่โต๊ะ เก้าอี้ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ ด้วยน้ำยาทำความสะอาด อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง หรือมากกว่าในกรณีที่พื้นที่นั้นมีการเข้าออกของบุคคลจำนวนมาก
- จัดให้มีระบบระบายอากาศที่ดีและควรมีการถ่ายเทอากาศในอาคารที่เหมาะสมและทำความสะอาดระบบระบายอากาศและถ่ายเทอากาศอย่างสม่ำเสมอภายในสำนักงาน

05 การจัดการสำหรับห้องประชุม

- การประชุมควรปรับเปลี่ยนเป็นการประชุมทางไกล ผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์
- หากจำเป็นต้องเข้าประชุมร่วมกันควรลดจำนวนผู้เข้าประชุมและจำกัดเวลาในการประชุม
- ผู้เข้าประชุมต้องสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าตลอดเวลาและเว้นระยะห่างการนั่งอย่างน้อย 1-2 เมตร
- จัดเตรียมและใช้ไมโครโฟนแทนการพูดเสียงดัง
- จัดให้มีน้ำยาล้างมือที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70 บริเวณทางเข้าห้องประชุม
- หลังเลิกประชุมต้องทำความสะอาดพื้นที่ โต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อทุกครั้ง

06 การจัดการสำหรับพื้นที่ผลิต

- จัดตำแหน่งพื้นที่ทำงาน โต๊ะ เก้าอี้ให้ห่างกันอย่างน้อย 1-2 เมตร และควรติดเครื่องหมายแสดงระยะห่างไว้ในพื้นที่เพื่อย้ำเตือนให้พนักงานรักษาระยะห่างระหว่างกัน
- สับหลีกจุดทำงานในแต่ละด้านของสายการผลิต เพื่อไม่ให้พนักงานหันหน้าเข้าหากัน
- พิจารณาเลือกใช้อุปกรณ์เพื่อลดการสัมผัสระหว่างกัน เช่น ม่าน ริ้ว แผ่นอะคริลิค หรือวัสดุใสชนิดอื่น หรือ ฉากกั้น เป็นต้น
- หลีกเลี่ยงการสื่อสารที่ไม่จำเป็นระหว่างพนักงานในพื้นที่การผลิต เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวจะมีเสียงจากการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ตลอดเวลา ทำให้พนักงานต้องสื่อสารในระยะใกล้ชิดกัน แต่หากมีความจำเป็นจะต้องสื่อสารอาจใช้วิธีโทรศัพท์ ส่งอีเมล หรือใช้อุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ เช่น หูฟังไร้สายสำหรับพื้นที่ที่มีเสียงรบกวนมาก หรือเครื่องส่งรับวิทยุสำหรับพื้นที่ที่มีเสียงรบกวนน้อย เป็นต้น

07 การเปลี่ยนกะ

- จัดให้มีการเหลื่อมเวลาในการเปลี่ยนกะและหลีกเลี่ยงการอยู่เป็นกลุ่ม
- กำหนดพนักงานผลิตเป็นชุด งดการสลับกะข้ามชุด หากขาดพนักงาน ให้พนักงานในชุดบริหารจัดการแทน (เปลี่ยนได้เฉพาะคนกะเดียวกัน)
- ก่อนรับส่งกะให้ทำความสะอาดพื้นที่และอุปกรณ์ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ
- พิจารณาการรับส่งข้อมูลระหว่างกะโดยเลือกใช้การสื่อสารผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และควรให้พนักงานกะ ชุดเก่าออกจากพื้นที่ก่อนที่พนักงานกะชุดใหม่จะเข้ามาปฏิบัติงาน
- ห้ามพนักงานควงกะ หรือย้ายกะโดยไม่ได้รับอนุญาต

08 การตรวจสอบควบคุมคุณภาพ

- ปรับเปลี่ยนวิธีการตรวจสอบหรือควบคุมคุณภาพ โดยอาจพิจารณาเลือกวิธีการตรวจสอบผ่านกล้องตรวจสอบชิ้นงานเพื่อตรวจวัดคุณภาพบนตัวผลิตภัณฑ์
- ปรับแนวทางปฏิบัติและลดความถี่ในการตรวจสอบ เพื่อลดการติดต่อระหว่างผู้ตรวจสอบกับพนักงานควบคู่ไปกับการปรับรูปแบบเส้นทางเดินภายในโรงงาน เพื่อลดความแออัด และเพิ่มระยะห่างระหว่างผู้ตรวจสอบ

09 การจัดการสำหรับห้องน้ำ

- จัดให้มีการดูแลความสะอาดห้องน้ำ ทุก ๆ 1 ชั่วโมง เน้นการเช็ดบริเวณที่รองนั่ง ฝาปิดโถส้วม โถส้วม ที่กดชักโครก ราวจับ ลูกบิดหรือกลอนประตู ที่แขวนกระดาษชำระ อ่างล้างมือ ก๊อกน้ำ ที่วางสบู่ ผนัง ซอกประตู ด้วยผ้าชุบน้ำยาฟอกขาว หรือแอลกอฮอล์ความเข้มข้นร้อยละ 70 หรือ ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ความเข้มข้นร้อยละ 0.5 (ดูเพิ่มเติมได้ดังมาตรการที่ 5)
- หลังทำความสะอาด ควรซักผ้าเช็ดทำความสะอาด และไม้ถูพื้นด้วยน้ำผสมผงซักฟอกหรือน้ำยาฆ่าเชื้อแล้วซักด้วยน้ำสะอาดอีกครั้งและนำไปผึ่งแดดให้แห้ง
- ห้องน้ำควรเพิ่มการระบายอากาศและเปิดประตูทางเข้า-ออกไว้ เพื่อลดการสัมผัสจากการเปิดประตู
- เว้นระยะห่างจากบุคคลอื่นเท่าที่ทำได้

10 การจัดการสำหรับลิฟต์โดยสาร

- กำหนดจำนวนผู้โดยสารให้ชัดเจนเพื่อลดความแออัด จัดทำจุดการยืนในลิฟต์ให้มีระยะห่างระหว่างบุคคลที่ปลอดภัยและให้หันหน้าเข้าหาผนังลิฟต์
- เพิ่มความถี่ในการทำความสะอาดบริเวณปุ่ม และราวจับภายในลิฟต์
- สวมใส่หน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าตลอดเวลา
- หลีกเลี่ยงการสนทนาระหว่างกัน และการทักทายที่มีการสัมผัสร่างกาย เช่น การจับมือ ขณะอยู่ในลิฟต์

11 การจัดการสำหรับรถรับ-ส่งพนักงาน

- กำหนดจำนวนผู้โดยสารมิให้แออัด เช่น 1 คนต่อเบาะที่นั่ง
- สวมใส่หน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า ตลอดเวลา
- ไม่ทิ้งขยะ เศษอาหารกระดาษทิชชู ไว้ในรถ
- พนักงานขับรถต้องทำความสะอาดเบาะนั่ง ราวจับทันที หลังส่งผู้โดยสาร

12 การจัดการระบบระบายอากาศ

- กรณีเป็นห้องปรับอากาศให้มีการจัดระบบระบายอากาศ หรือกรองอากาศ หรือเติมอากาศจากภายนอก โดยข้อแนะนำขั้นต่ำ ตามมาตรฐานวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปภัมภ์ (วสท.) "มาตรฐานการระบายอากาศเพื่อคุณภาพอากาศภายในอาคารที่ยอมรับได้"

มาตรการที่ 3

การรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล

การรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยที่เพียงพอ โดยคำนึงถึงจำนวนพนักงานในโรงงาน และ ส่งเสริมให้พนักงาน ผู้รับเหมา คู่ค้า ผู้มาติดต่อ ล้างมือให้สะอาดและบ่อยครั้ง

01 ไม่ใช้มือสัมผัสใบหน้าโดยไม่จำเป็น โดยเฉพาะบริเวณดวงตา จมูก และปาก เนื่องจากเป็นจุดเสี่ยงในการรับเชื้อโรคโควิด-19 เข้าสู่ร่างกาย

02 ล้างมือบ่อย ๆ หลีกเลี่ยงการสัมผัสสิ่งของสาธารณะต่าง ๆ โดยไม่จำเป็น ควรล้างมือบ่อย ๆ อย่างถูกวิธี โดยเฉพาะภายหลังการ ไอ จาม หาว หรือสัมผัส หยิบจับสิ่งของที่ใช้งานร่วมกัน เช่น ลูกบิดประตู ราวบันได ที่จับในรถโดยสาร การล้างมืออย่างถูกวิธี ทำง่าย ๆ ด้วยน้ำเปล่าและสบู่เป็นระยะเวลานานอย่างน้อย 20 วินาที หากไม่สะดวก อาจใช้สารทำความสะอาดมือที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70

03 สวมใส่หน้ากากผ้า หรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลาขณะอยู่ในที่ทำงาน จะช่วยชะลอการแพร่กระจายเชื้อทางละอองไอจาม (Droplet)

04 ไม่ใช่มือปิดจมูกและปากเมื่อไอหรือจาม ให้ใช้กระดาษชำระหรือข้อพับแขนปิดจมูกและปากแทนการใช้มือเปล่า แล้วทิ้งกระดาษชำระลงในภาชนะที่จัดไว้ทันที จากนั้นรีบล้างมือให้สะอาดด้วยน้ำและสบู่ หรือสารทำความสะอาดมืออื่น ๆ เมื่อสวมใส่หน้ากาก สามารถไอ จามได้โดยไม่ต้องใช้มือปิด จมูกและปาก ละอองไอจามส่วนใหญ่จะถูกหน้ากากดักจับไว้

05 หลีกเลี่ยงการใกล้ชิดกับผู้ที่มีอาการป่วยหรือแม้แต่ผู้ที่ไม่มีอาการ อย่าลืมว่า ผู้ติดเชื้อโรคโควิด-19 บางส่วนแพร่เชื้อได้แม้ไม่มีอาการป่วย ขอให้คงมาตรการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลอยู่เสมอ

06 พยายามทำความสะอาดและฆ่าเชื้อสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวอย่างสม่ำเสมอ เช่น โทรศัพท์มือถือ คีย์บอร์ด คอมพิวเตอร์ สวิตช์ไฟ โต๊ะทำงาน ที่เท้าแขนของเก้าอี้ เป็นต้น และหลีกเลี่ยงการสัมผัสจุดที่ต้องใช้ร่วมกับบุคคลอื่นด้วยมือเปล่า เช่น ลูกบิดประตู ปุ่มลิฟต์ ปุ่มกดโถชักโครก ควรใช้กระดาษชำระหรือวัสดุอื่น ๆ เป็นตัวกลางระหว่างมือและจุดสัมผัสดังกล่าว

07 ไม่ใช้ของส่วนตัวร่วมกับผู้อื่น เช่น แก้วน้ำ อุปกรณ์รับประทานอาหาร หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ในโรงอาหารรวม ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องทำความสะอาด และฆ่าเชื้ออุปกรณ์ เครื่องใช้เหล่านั้น จนมั่นใจว่าใช้ได้อย่างปลอดภัยทั้งนี้รวมถึง การปรับเปลี่ยน ยกเลิกการใช้ผ้าเช็ดมือในห้องน้ำ เปลี่ยนเป็นกระดาษชำระ และใช้แก้วกระดาษแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งแทนภาชนะซึ่งใช้ร่วมกันที่จุดน้ำดื่ม

ป้องกันการแพร่เชื้อ โควิด-19

สวมหน้ากากอนามัย

ไม่จับใบหน้า

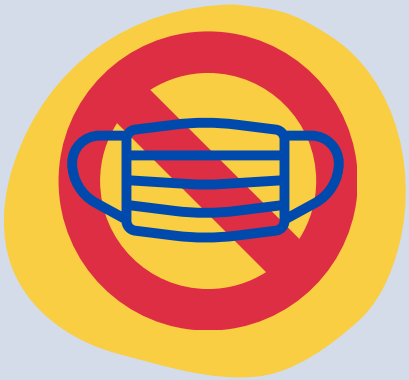

ไม่ใช่ซ้ำ

ไอจาม ใส่ข้อพับ

หลีกเลี่ยงการใกล้ชิด

หมั่นล้างมือ

ระวังการ
สัมผัสสิ่งของที่ใช้
ร่วมกัน

ปิดฝาชักโครก

ความถี่การล้างมือ

การรักษาความสะอาดและสุขอนามัยส่วนบุคคล

- ก่อน และหลังรับประทานอาหาร
- หลังจากจาม ไอ หรือมีน้ำมูก
- หลังจากสัมผัสใบหน้า
- หลังจากสัมผัสผม โทรศัพท์มือถือและ / หรือเสื้อผ้าแล้ว
- หลังจากใช้ห้องน้ำ
- ก่อน ระหว่าง และหลังจัดการอาหาร
- หลังจากสัมผัสหรือทำความสะอาดพื้นผิวที่อาจมีการปนเปื้อน
- หลังจากใช้อุปกรณ์และพื้นผิวที่ใช้ร่วมกัน
- หลังจากออกจากพื้นที่สาธารณะ
- ก่อนใส่ และหลังสวมหน้ากาก
- ก่อนใส่ หรือเปลี่ยน และหลังจากถอดถุงมือ
- หลังจากทำความสะอาดตามหน้าที่
- หลังจากขนถ่ายขยะ
- ก่อนเปลี่ยนเป็นชุดทำงาน

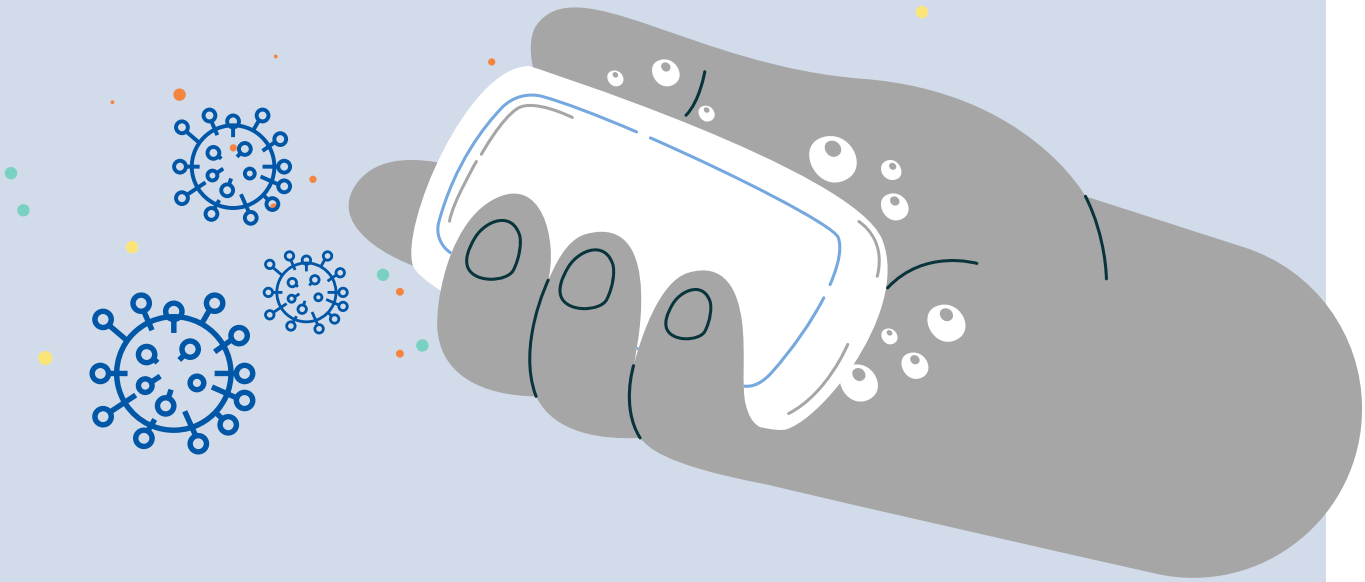

วิธีล้างมือ 7 ขั้นตอน ให้สะอาด

1

เริ่มล้างด้วยน้ำและสบู่
ใช้ฝ่ามือถูกัน

2

ใช้ฝ่ามือถูหลังมือ
และนิ้วถูซอกนิ้ว

3

ใช้ฝ่ามือถูฝ่ามือ
และนิ้วถูซอกนิ้ว

4

ใช้หลังนิ้วถูฝ่ามือ

5

ใช้ฝ่ามือถูนิ้วหัวแม่มือ
โดยรอบ

6

ใช้ปลายนิ้วมือ
ถูขวางฝ่ามือ

7

ใช้ฝ่ามือถูรอบข้อมือ

ที่มา: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ควรล้างมือทุกครั้ง | **ก่อน** เตรียม-ปรุงอาหาร รับประทานอาหาร | **หลัง** สัมผัสสิ่งสกปรก ออกจากห้องส้วม

มาตรการที่ 4

การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่แนะนำให้โรงงานใช้เพื่อลดความเสี่ยงในการรับสัมผัสเชื้อโควิด-19 ได้แก่

- หน้ากาก (Respirator Mask)
- หน้ากากอนามัยแบบผ้า (Cotton Mask)
- หน้ากากอนามัยทางการแพทย์ (Surgical Mask)
- หน้ากากอนามัยชนิด N95 (95 Respirator)
- กระบังหน้า (Face Shield)
- ชุดคลุมทั้งตัว (Coverall)
- ถุงมือยาง (Disposal Gloves)
- อุปกรณ์อื่น ๆ เช่น หมวกคลุม ถุงหุ้มรองเท้า

โดยมีมาตรการในการดำเนินการดังนี้

01 ต้องจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้เพียงพอและเหมาะสม ให้แก่พนักงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในขณะปฏิบัติงาน

02 มีการทำความสะอาด และจัดเก็บอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ถูกต้องเหมาะสม

03 มีขั้นตอน เพื่อให้พนักงาน สวมใส่และถอดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย ส่วนบุคคลอย่างถูกต้องเหมาะสม

04 มีการกำจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย ส่วนบุคคลที่ใช้แล้วทิ้งอย่างถูกต้องเหมาะสม

อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

หน้ากากผ้า

ทำจากผ้าเนื้อละเอียด ใช้สำหรับบุคคลปกติทั่วไป เพื่อชะลอการแพร่กระจายเชื้อทางละอองไอจาม (Droplet) ไม่มีมาตรฐานกำหนดในเรื่องการผลิตและการทดสอบประสิทธิภาพการป้องกัน การสวมใส่ต้องพยายามให้หน้ากากผ้ากระชับกับใบหน้ามากที่สุด ใช้ซ้ำได้โดยต้องซักล้างให้สะอาดก่อนนำกลับมาใช้ใหม่

หน้ากากอนามัยทางการแพทย์

ทำจากวัสดุไม่ถักไม่ทอ (Non-woven Fabric) ใช้สำหรับผู้ติดเชื้อเพื่อป้องกันไม่ให้ละอองไอจามออกมาปนเปื้อนสิ่งแวดล้อม และต้องผลิตขึ้นให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มอก. 2424 หรือมาตรฐานอื่นที่เทียบเท่า

ชุดครอบทั้งตัว

ทำจากเส้นใยโพลีโพรพิลีนผ่านกระบวนการไม่ถักไม่ทอ ใช้สำหรับป้องกันไม่ให้ส่วนใด ๆ ของร่างกายสัมผัสสารคัดหลั่งและสิ่งปนเปื้อนของผู้ติดเชื้อโควิด-19 โดยตรง ซึ่งชุดคลุมทั้งตัวนี้ต้องได้รับการรับรองเรื่องการออกแบบและประสิทธิภาพการป้องกันตามมาตรฐาน EN 340, EN 13034 และ EN 14126 ไม่แนะนำให้ใช้ซ้ำ

หน้ากากอนามัยชนิด N 95

ทำจากวัสดุไม่ถักไม่ทอประกอบด้วยเส้นใยประสิทธิภาพสูงใช้สำหรับบุคลากรทางการแพทย์หรือบุคคลทั่วไปที่ต้องทำงานเสี่ยงต่อการรับเชื้อโควิด-19 โดยตรง เพื่อป้องกันเชื้อไวรัสไม่ให้เข้าสู่ร่างกายได้รับการรับรองจาก National Institute for Occupational Safety and Health (NIOSH) ประเทศสหรัฐอเมริกา

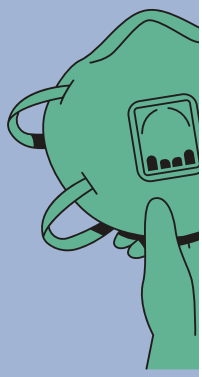

กระบังหน้า

ทำจากวัสดุใสใช้สำหรับปกป้องใบหน้าและดวงตาจากสารคัดหลั่งอาจกระเซ็นมาโดนบริเวณใบหน้าได้ไม่มีมาตรฐานกำหนด

ถุงมือยาง

ถุงมือยางที่ใช้สำหรับป้องกันไม่ให้มือของผู้สวมใส่สัมผัสกับสารคัดหลั่งและสิ่งปนเปื้อนของผู้ติดเชื้อโควิด-19 โดยตรงต้องผลิตจากน้ำยาง หรือสารละลายยางที่เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มอก. 1056 หรือเทียบเท่า ซึ่งเป็นชนิดใช้ครั้งเดียว

อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ที่จำเป็นต้องใช้ในพื้นที่กิจกรรม

พื้นที่	หน้ากากอนามัย	หน้ากากผ้า	กระบังหน้า	ชุดคลุมทั้งตัว	ถุงมือยาง
จุดคัดกรอง	●		●		●
สำนักงาน		●			
ห้องพยาบาล	●		●		●
ส่วนผลิต		●			
คลังสินค้า		●			
กิจกรรมรับ-ส่งวัตถุดิบ	●	●	●		●
กิจกรรมรับ-ส่งเอกสารและพัสดุ	●	●	●		●
กิจกรรมการประกอบอาหารในโรงอาหาร		●			●
กิจกรรมส่งต่อผู้ป่วย	N95 ●		●	●	●

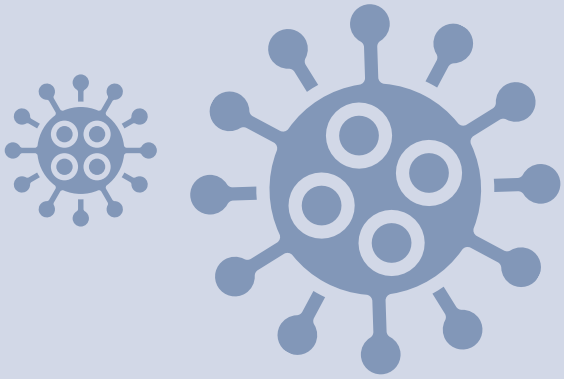

ถอดถุงมืออย่างไร ให้ปลอดภัย

ใช้มือดึงถุงมือข้างหนึ่ง ที่ข้อมือ อย่าสัมผัส ถุงมือด้วยมือเปล่า

1

ดึงมือออกจากถุงมือ โดยให้ด้านที่เปื้อนอยู่ ด้านในถุงมือที่ดึง ออกมา

2

ถือถุงมือที่ดึงออกมา ด้วยมืออีกข้างหนึ่ง ซึ่งยังสวมถุงมืออยู่

3

ลอกถุงมืออีกข้างออก มาโดยใช้นิ้วมือสอด เข้าไปในถุงมือ ที่บริเวณข้อมือ

4

กลับถุงมือ โดยให้ ด้านที่เปื้อนอยู่ใน ถุงมือ และให้ถุงมือ อันแรกอยู่ในถุงมือ

5

ทิ้งถุงมือที่ใช้แล้วใน ถังขยะที่มีฝาปิด ห้ามนำกลับมาใช้ใหม่

6

รูปภาพ : UMB Emergency Health Services

ใช้หน้ากากอนามัย ต้านโควิด-19

วิธีใส่หน้ากากอนามัย

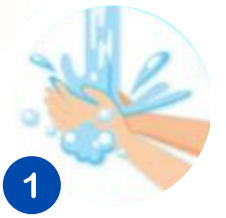

1 ล้างมือก่อนสวมหน้ากาก

2 จับที่สายหน้ากาก เอาด้านสีออกข้างนอกและ เอาโครงลวดขึ้นด้านบน

3 ใส่หน้ากาก โดยดึงสายคล้องหู จัดหน้ากาก ให้กระชับที่สุด

4 ดัดโครงลวด ให้แนบจมูก

5 จัดหน้ากาก ให้แนบสนิทผิวที่สุด ปิดจมูก ปาก และคาง

วิธีใส่หน้ากาก N-95

1 ล้างมือให้สะอาด

2 เอาส่วนที่เป็น โครงลวดไว้ด้านบน

3 สอดมือ กับสาย ดังรูป

4 ดึงสายรัดศรีษะเส้นล่าง ไว้ใต้หู

5 ดึงสายรัดศรีษะเส้นบน ไว้เหนือหู

6 กดโครงลวดด้านบน ให้แนบสันจมูก

7 ทำการ Fit Test
โดยใช้มือทั้งสองข้างโอบรอบขอบหน้ากาก
หายใจออกแรง ๆ
หน้ากากต้องแนบสนิทใบหน้า
ไม่เปิดรั่วออกมา

การใช้อย่างถูกต้อง

1 ล้างมือให้สะอาด ทุกครั้ง ก่อนใส่ หลังถอดหน้ากาก

2 ไม่ควรนำ หน้ากากมาใช้ซ้ำ

3 ชำรุด ปน/เปื้อน ทิ้งทันที

4 ไม่ใช้หน้ากาก ร่วมกับผู้อื่น

5 เก็บหน้ากากไว้ในถุง ที่สะอาด

ที่มา: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจ

ก่อนการสวมใส่หน้ากาก

1. หน้ากากจะต้องอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ และใช้งานได้ (ไม่มีรอยฉีกขาด หลุดลุ่ย)

2. ล้างมือก่อนสวมใส่หน้ากากด้วยน้ำยาล้างมือที่มีแอลกอฮอล์ เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70

ขณะสวมใส่

1. ปรับหน้ากากให้กระชับพอดีกับศีรษะ คอ หรือหู ปิดครอบคลุมปากและจมูกอย่างแน่นหนา เพื่อลดช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างใบหน้าและหน้ากาก

2. ไม่สัมผัสบริเวณด้านหน้าหรือด้านหลังของหน้ากาก

3. ไม่สวมใส่หน้ากากที่เปียกชื้นหรือเปื้อน

4. ไม่สวมหน้ากากหูเดียว

การถอดหน้ากาก

1. เมื่อจะถอดหน้ากากออก ให้จับสัมผัสเฉพาะส่วนสายรัด เท่านั้น ไม่สัมผัสด้านหน้าของหน้ากาก

2. ไม่นำหน้ากากอนามัยชนิดที่ใช้ครั้งเดียวกลับมาใช้ใหม่ทิ้งทันทีหลังการใช้งาน

3. แยกทิ้งหน้ากากอนามัยชนิดใช้ครั้งเดียวที่ใช้แล้วในถังขยะที่มีฝาปิดที่จัดไว้โดยเฉพาะ เพื่อรวบรวมนำไปกำจัดอย่างถูกต้องและเหมาะสม

4. ล้างมือหลังจากการถอดหน้ากาก

มาตรการที่ 5

การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโควิด-19

เชื้อโควิด-19 สามารถอยู่บนพื้นผิววัสดุต่าง ๆ ได้หลายชั่วโมงไปจนถึง 1-3 วัน ขึ้นอยู่กับสภาวะต่าง ๆ อาทิ ลักษณะของพื้นผิว อุณหภูมิ และความชื้นของสภาวะแวดล้อม เช่น สามารถอยู่บนพื้นผิวพลาสติกได้ถึง 72 ชั่วโมง, ผิวโลหะสแตนเลส 48 ชั่วโมง, ผิวกระดาษแข็ง 24 ชั่วโมง, ผิวของทองแดง 4 ชั่วโมง เป็นต้น จึงควรทำความสะอาดและฆ่าเชื้อพื้นผิววัสดุ โดยเฉพาะพื้นผิวที่หยิบ จับ สัมผัสบ่อย ๆ การทำความสะอาดเป็นวิธีการนำเอาสิ่งสกปรกออกไปจากพื้นผิววัสดุนั้น ส่วนการฆ่าเชื้อคือการใช้สารเคมีทำลายตัวเชื้อ ทั้งสองวิธีเป็นการลดการแพร่ระบาดของเชื้อเนื่องมาจากการสัมผัสกับพื้นผิววัสดุ โดยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่แนะนำ มีดังนี้

น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่แนะนำ

ชนิดน้ำยาฆ่าเชื้อโรค	ลักษณะพื้นผิว	ระยะเวลาที่ฆ่าเชื้อ (นาที)	ข้อควรระวัง
แอลกอฮอล์ความเข้มข้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 70	สิ่งของหรืออุปกรณ์ เช่น ลูกบิดประตู พื้นผิวโลหะ หรือพื้นผิวทั่วไป	10	• ห้ามใช้ในบริเวณที่มีแหล่งความร้อนและประกายไฟ • ควรใช้ในพื้นที่เปิดโล่งมีการระบายอากาศที่ดี
โซเดียมไฮโปคลอไรต์ความเข้มข้นร้อยละ 0.1 (น้ำยาฟอกขาวคลอรีน)	พื้นผิวที่เป็นวัสดุแข็ง ไม่มีรูพรุน เช่น พื้นกระเบื้องเซรามิก ไม่ควรใช้กับพื้นผิวโลหะ	5 – 10	• อาจก่อให้เกิดการระคายเคืองผิวหนังและเนื้อเยื่อ • ไม่ควรผสมน้ำยาฟอกขาวกับสารทำความสะอาดอื่นที่มีส่วนผสมของแอมโมเนีย • ห้ามผสมกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์
ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ความเข้มข้นร้อยละ 0.5	พื้นผิวทั่วไป ยกเว้นโลหะและผลิตภัณฑ์ที่มีการเคลือบสี	1	• อาจก่อให้เกิดการระคายเคืองผิวหนังและเนื้อเยื่อ • ห้ามผสมกับน้ำยาฟอกขาวคลอรีน

หมายเหตุ ระยะเวลาที่ฆ่าเชื้อ หมายถึง ระยะเวลาที่สารสัมผัสติดอยู่กับพื้นผิว

การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโควิด-19

พื้นที่ผลิตหรือพื้นที่จัดเก็บ

- พื้นผิววัสดุสแตนเลสและพื้นผิวอุปกรณ์
- ที่จับ (รถลากพาเลท, รถเข็นของ)
- เครื่องมือเก็บตัวอย่าง
- กล่องใส่กระดาษชำระ
- สายยางฉีดน้ำ
- รถโฟร์คลิฟต์ส่วนที่สัมผัสมือ
- เครื่องตรวจจับโลหะ
- อุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกัน
- เครื่องมือผลิต / บรรจุภัณฑ์
- สวิตช์ไฟสำหรับเครื่องทำความเย็น ตู้แช่แข็ง พื้นที่จัดเก็บ เป็นต้น
- หูหิ้วถังขยะ
- เครื่องชั่ง
- ปากกาที่ใช้ส่วนรวม
- ปากกาเขียนกระดาน
- บอร์ด
- ปืนเทป
- ปุ่มควบคุมอุปกรณ์
- ที่ตักวัตถุดิบ
- ภาชนะบรรจุส่วนผสม
- อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์, จอภาพทัชสกรีน

พื้นที่รับ-ส่งผลิตภัณฑ์

- ที่จับประตูคนขับ
- กุญแจรถบรรทุก
- พวงมาลัย
- เกียร์รถบรรทุก
- แผงควบคุมบนรถบรรทุก
- คลิปบอร์ดที่เป็นโลหะ
- ประตูที่ใช้ขนถ่ายสินค้าบนรถบรรทุกทั้งด้านในและด้านนอก รวมถึงที่จับประตู

พื้นที่สำนักงานหรือของใช้ส่วนตัว

- โต๊ะและเก้าอี้ห้องพักพนักงาน
- ที่จับ หรือลูกบิดประตูห้องพักพนักงาน เข้า-ออก
- เครื่องพิมพ์และเครื่องถ่ายเอกสาร
- โทรศัพท์มือถือ
- เครื่องชาร์จโทรศัพท์
- ที่วางแขนของเก้าอี้สำนักงาน
- ที่จับหรือลูกบิดประตูสำนักงานทั้งในและนอก
- โต๊ะและเก้าอี้ในห้องประชุม
- คอมพิวเตอร์และเมาส์ที่ใช้ร่วมกัน
- ตู้น้ำเย็น
- ห้องล็อกเกอร์
- ห้องน้ำ

อื่น ๆ

- เมาส์และคีย์บอร์ดในห้องแล็บ/ห้องควบคุม
- ลิ้นชักกล่องเครื่องมือ
- เครื่องมือบำรุงรักษา
- ราวบันได
- บันได
- ปุ่มลิฟต์
- กล่องปฐมพยาบาล
- รีโมท
- ตู้จำหน่ายสินค้าอัตโนมัติ
- ปุ่มกดสำหรับรถเข็นผู้พิการทั้งด้านในและด้านนอกของประตูหลัก

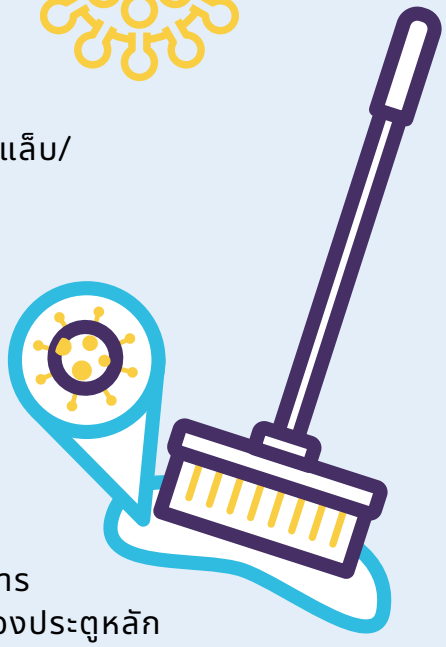

มาตรการที่ 6

การรับ การขนย้าย และการขนส่งวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์

กิจกรรมการขนส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่อาจมีการปนเปื้อนของเชื้อโควิด-19 ผ่านมาทางยานพาหนะ พนักงานขับรถ วัตถุดิบ หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำการขนส่ง ซึ่งหากไม่มีมาตรการจัดการที่เคร่งครัด อาจเป็นจุดเสี่ยงของการแพร่กระจายเชื้อโควิด-19 เข้ามาสู่ภายในบริเวณโรงงานได้ ดังนั้นควรดำเนินการควบคุมกิจกรรมการขนส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ ดังนี้

01 จัดให้มีน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70 หรือกระดาษเช็ดทำความสะอาดไว้ประจำรถขนส่ง ให้สามารถพร้อมใช้ได้ตลอดเวลา รวมทั้งสื่อสารให้พนักงานขับรถและพนักงานขนส่งสินค้าทำความสะอาดมือก่อน และหลังรับ-ส่งสินค้าทุกครั้ง

02 หมั่นทำความสะอาดบริเวณพื้นผิวที่มีการสัมผัสบ่อย ๆ เช่น ที่จับประตูรถทั้งด้านในและด้านนอก พวงมาลัยรถ แผงควบคุม ที่จับประตูตู้บรรทุกสินค้า มือถือ เป็นต้น

03 จัดขั้นตอนการดำเนินงานให้มีระยะห่างทางกายภาพ เช่น การใช้ลายเซ็นอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เพื่อจำกัดการใช้สิ่งของร่วมกัน เช่น มีปากกาในการเซ็นรับสินค้าของตนเอง

04 พนักงานขับรถหรือพนักงานขนส่งสินค้าไม่ควรออกจากรถขนสินค้าระหว่างการขนส่ง ถ้าเป็นไปได้ กรณีที่ต้องออกจากรถขนส่งเพื่อทำการรับและส่งสินค้า ให้เว้นระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย 1-2 เมตร

05 ในกรณีที่มีการใช้ซ้ำของภาชนะบรรจุภัณฑ์ เช่น ถัง หรือลังพลาสติก จะต้องมีการขั้นตอนการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อก่อนนำกลับมาใช้ในแต่ละครั้ง

06 ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อรถที่ใช้ขนส่งและภาชนะบรรจุภัณฑ์ทุกครั้งเมื่อกลับเข้ามาสู่โรงงาน

มาตรการที่ 7

การทำความสะอาดเสื้อผ้า

การทำความสะอาดเสื้อผ้า ชุดพนักงาน ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดมือ ผ้าปู หรือผ้าคลุมต่าง ๆ โรงงานยังสามารถดำเนินการได้ตามปกติ โดยให้ซักทำความสะอาดด้วยผงซักฟอกในน้ำร้อนที่อุณหภูมิประมาณ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลาอย่างน้อย 25 นาที และอบหรือตากให้แห้งสนิท ทั้งนี้ ในระหว่างการทำความสะอาดเสื้อผ้า มีข้อควรระวัง ดังนี้

01 สวมถุงมือชนิดใช้แล้วทิ้ง ทุกครั้งเมื่อมีการจับเสื้อผ้าที่ใช้แล้วเหล่านี้

02 ห้ามทำการสะบัดเสื้อผ้าที่ใช้แล้ว เพื่อลดโอกาสการฟุ้งกระจายของเชื้อโควิด-19 ในอากาศ

03 ทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออุปกรณ์ทุกชนิดที่ใช้ในการขนส่งเสื้อผ้าที่ใช้แล้ว เช่น ตะกร้า ถุงใส่ผ้า และอื่น ๆ

04 หากการส่งซักกับหน่วยงานภายนอก ต้องติดต่อเพื่อทำการตรวจสอบกระบวนการซักของหน่วยงานนั้น

05 ล้างมือทันทีหลังจากถอดถุงมือ หรือหลังจากจับต้องเสื้อผ้าใช้แล้วเหล่านี้

06 เก็บผ้าที่ใช้แล้วเหล่านี้แยกออกจากผ้าที่ทำความสะอาดแล้ว

มาตรการที่ 8

การจัดการของเสีย

โรงงานควรดำเนินการจัดการของเสีย โดยพิจารณาถึงกิจกรรมที่ก่อกำเนิดของเสีย และชนิดของวัสดุที่ใช้ มีการมอบหมายพนักงาน ผู้รับผิดชอบ และเตรียมอุปกรณ์อย่างเพียงพอ เหมาะสมสำหรับการกำจัดของเสียเหล่านี้อย่างปลอดภัย ในกรณีที่มีผู้ป่วยในโรงงานจะต้องมีการรวบรวมและกำจัดขยะติดเชื้ออย่างถูกวิธี โดยพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสีย จะต้องสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอย่างเหมาะสม การขนย้ายเพื่อนำไปกำจัด จะต้องดำเนินการดังนี้

	ลักษณะงาน	ชนิดของวัสดุ / ขยะ	ประเภทขยะ	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
กลุ่มที่ 1	สำหรับผู้มีหน้าที่ ซึ่งมีโอกาสสัมผัสสิ่งคัดหลั่ง (Droplet) เช่น ทีมพยาบาลแพทย์ ที่ห้องพยาบาลของโรงงาน พนักงานที่ทำหน้าที่คัดกรองตรวจวัดไข้พนักงานที่มีอาการป่วยระบบทางเดินหายใจ (Common cold, Flu)	• หน้ากาก N95 • Surgical mask • Medical mask • หน้ากากผ้า • ทิชชู • ถุงมือ	• ขยะติดเชื้อ	• กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
กลุ่มที่ 2	พนักงานทั่วไปที่สวมหน้ากากอนามัยใช้แล้วทิ้งเป็นประจำ	• Surgical mask • Medical mask	• ขยะอุตสาหกรรมที่ไม่อันตราย	• ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 (รหัสของขยะ 15 02 02 หรือ ขยะ 15 02 03)
กลุ่มที่ 3	พนักงานทั่วไปที่สวมหน้ากากผ้าชนิดนำกลับมาใช้ใหม่เป็นประจำ	• หน้ากากผ้า	• ขยะอุตสาหกรรมที่ไม่อันตราย	• ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 (รหัสของขยะ 15 02 02 หรือ ขยะ 15 02 03)
กลุ่มที่ 4	ผู้ที่มีหน้าที่ทำความสะอาดพื้นที่ปฏิบัติงานของพนักงานที่ติดเชื้อ	• ผ้า • วัสดุดูดซับ • ถุงมือ • หน้ากากอนามัย	• ขยะติดเชื้อ	• กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

มาตรการที่ 9

การฝึกอบรมและการสื่อสาร

การให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับโรคโควิด-19 และการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง ให้แก่พนักงานเป็นสิ่งที่สำคัญ เพื่อสร้างความตระหนักถึงความเป็นอันตรายของโรค วิธีการติดต่อ และวิธีการป้องกันตัวเองจากการระบาด รวมทั้งการให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวัง ตรวจคัดกรอง และดูแลรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคลอย่างเคร่งครัด โดยพนักงานควรได้รับการสื่อสารและอบรมในเรื่องดังต่อไปนี้

01 การดูแลรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น การหลีกเลี่ยงการสัมผัสตา จมูก ปาก หรือ ที่บิดประตูด้วยมือ การล้างมืออย่างถูกวิธี การจัดการถุงมือที่ถูกต้อง

02 พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการทำความสะอาด การซักผ้า และการเก็บขยะ จะต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรการป้องกันโรคโควิด-19 และอันตรายของสารที่ใช้ในการทำความสะอาดที่ใช้ในสถานที่ทำงาน

03 มีการสื่อสารภายในอย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันและปรับข้อมูลให้ทันสมัยและแจ้งเตือนพนักงานถึงมาตรการควบคุมโรคโควิด-19

04 ทำการฝึกอบรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยยังคงมาตรการรักษาระยะห่างระหว่างบุคคลไว้

05 เตรียมเอกสารให้ความรู้กับพนักงานอย่างง่าย เช่น การติดโปสเตอร์รณรงค์ในสถานที่เหมาะสมรอบ ๆ โรงงาน และจัดให้มีหลายภาษาตามสัญชาติของพนักงาน

06 ประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติของแต่ละบุคคล เช่น การวัดค่าต่าง ๆ การสังเกตการณ์ และทำการอบรมให้ใหม่หากมีความจำเป็น

07 เตรียมอบรมบทเรียนออนไลน์หรือทางไกลให้กับพนักงานเพื่อให้พร้อมกับการทำงานที่บ้าน

บทที่ 2

แผนตอบสนอง สถานการณ์ฉุกเฉิน

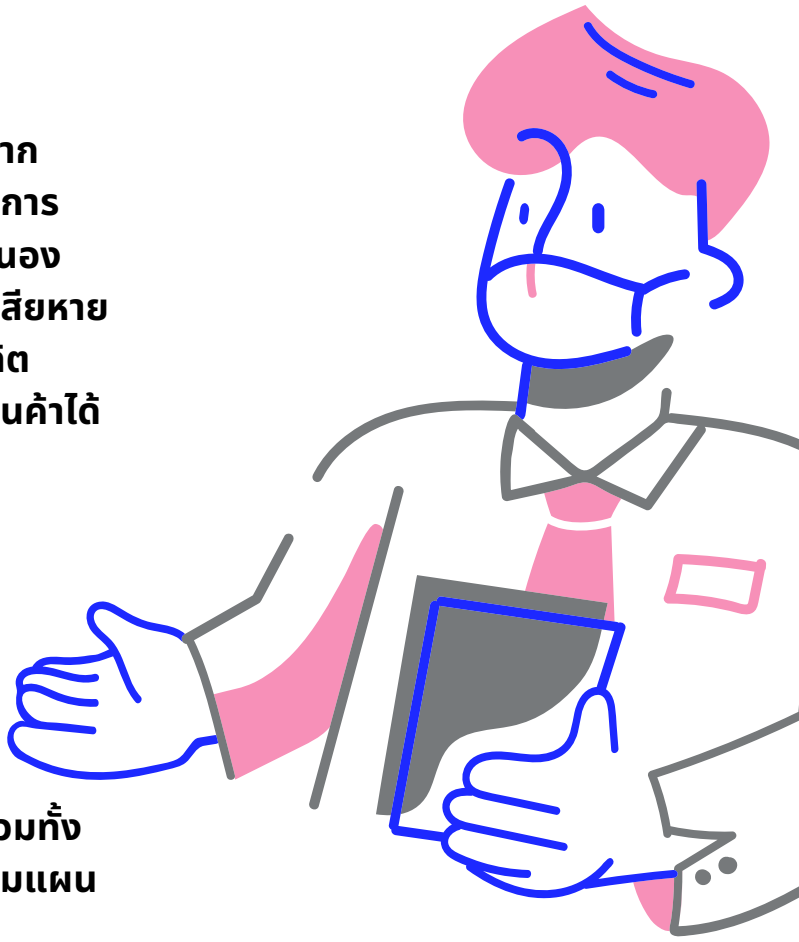

สถานการณ์การระบาดของโรคโควิด- 19 นอกจากโรงงานจะดำเนินมาตรการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการระบาดภายในโรงงานแล้ว การจัดทำแผนตอบสนองสถานการณ์ฉุกเฉินก็มีส่วนช่วยในการลดความเสียหายที่อาจเกิดจากการหยุดชะงักของกระบวนการผลิต รวมทั้งช่วยในการรักษาลูกค้า และการส่งมอบสินค้าได้ตรงตามเวลาอีกด้วย

ในการจัดทำแผนตอบสนองสถานการณ์ฉุกเฉิน โรงงานควรเริ่มจากการกำหนดโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการเมื่อเกิดภาวะธุรกิจหยุดชะงัก ทำการวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจเพื่อการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติที่ชัดเจน รวมทั้งกำหนดวิธีการและข้อมูลในการสื่อสารทำการซ้อมแผน ทบทวนและปรับปรุงแผนเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 1

การจัดตั้งทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉิน

โรงงานควรมีการเตรียมความพร้อมของบุคลากร และทรัพยากรในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินในกรณีที่มีการติดเชื้อโควิด-19 โดยมีการจัดตั้งทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉิน และกำหนดบทบาท และหน้าที่ของสมาชิกภายในทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉินไว้ล่วงหน้า โดยควรมีตำแหน่ง และหน้าที่เป็นแนวทาง ดังต่อไปนี้

01 ผู้จัดการโรงงาน

มีหน้าที่เป็นผู้นำในการบริหารงาน ให้การสนับสนุน วางแผน ทบทวน ทดสอบ ปรับปรุงแผนตอบสนองเหตุฉุกเฉิน ประเมินแนวโน้มของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตัดสินใจ จัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในยามเกิดวิกฤต ดำเนินการตามขั้นตอน และแนวทางการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของโรงงาน ตรวจสอบกำกับติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง

02 เลขานุการทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉิน

มีหน้าที่ในการดำเนินการตามขั้นตอน และแนวทางการบริหารความพร้อมต่อเหตุฉุกเฉินของโรงงาน ตรวจสอบ กำกับ ติดตามสถานการณ์ รวบรวมข้อมูล และรายงานสถานการณ์ให้ผู้จัดการโรงงานทราบ

03 ผู้สื่อสาร/ประสานทีมทำงาน

มีหน้าที่ในการติดต่อสื่อสาร และประสานงานภายในโรงงานตามกระบวนการแจ้งเหตุฉุกเฉิน (Call Tree) และดำเนินการตามขั้นตอนและแนวทางการตอบสนองเหตุฉุกเฉินของโรงงาน

04 สมาชิกทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉิน

มีหน้าที่ในการร่วมมือ ดูแล ติดตาม ปฏิบัติงาน และตอบสนองเหตุฉุกเฉินในหน่วยงานของตนเอง ให้กลับสู่ภาวะปกติโดยเร็วตามแผนตอบสนองเหตุฉุกเฉิน รวมทั้งรวบรวมข้อมูลและรายงานสถานการณ์ต่อทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉิน

ขั้นตอนที่ 2

การตอบสนองเมื่อพบผู้ป่วยติดเชื้อโควิด-19 ในโรงงาน

เมื่อผู้ประกอบกิจการโรงงานได้ดำเนินการตามมาตรการป้องกันการระบาดตามบทที่ 1 แล้ว และเมื่อพบผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์การติดเชื้อโควิด-19 ให้ดำเนินการ ดังนี้

01 รายงานผลการทดสอบที่เป็นบวก อาการของผู้ติดเชื้อ รวมถึงรายชื่อผู้ที่สัมผัสใกล้ชิดกับผู้ติดเชื้อกับสถานบริการสาธารณสุขในพื้นที่ (ทำตามคำแนะนำของสถานบริการสาธารณสุข) เก็บข้อมูลเพิ่ม ในกรณีที่พนักงานอื่น ๆ มีการตรวจการติดเชื้อ

02 ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อพื้นที่ โดยให้ปฏิบัติตามมาตรการที่ 5 ในบทที่ 1

03 แจ้งพนักงานคนอื่น ๆ ซึ่งยังปฏิบัติงานภายในโรงงาน แต่ได้มีการสัมผัสกับพนักงานที่เป็นผู้ป่วยยืนยันการติดเชื้อโควิด-19 หากผลการตรวจมีผลเป็นลบ ให้พนักงานกักตัวเอง 14 วัน

04 หลังจากครบกำหนดการกักตัวแล้ว และผลการตรวจหาเชื้อโควิด-19 เป็นลบ พนักงานสามารถกลับเข้ามาทำงานได้เป็นปกติ แต่ถ้าในระหว่างการกักตัว พนักงานมีอาการของการติดเชื้อให้แจ้งกับโรงงาน สถานบริการสาธารณสุข หรือ เข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล

05 ชี้บ่งความเป็นไปได้ของการติดเชื้อทุติยภูมิ ของพนักงานที่ได้สัมผัสกับบุคคลที่ติดเชื้อโดยที่ยังรักษาความเป็นส่วนตัวของบุคคล

06 ให้ตรวจติดตามอาการของพนักงานโดยสม่ำเสมอ แม้ว่าอุณหภูมิร่างกายของพนักงานไม่สูงหรือไม่มีไข้ และควรให้พนักงานมีการตรวจอุณหภูมิ และอาการด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ

07 เตรียมความพร้อม ในกรณีที่สถานบริการสาธาณสุขอาจจะต้องการตรวจติดตามการติดเชื้อโควิด-19 เนื่องจากพนักงานเหล่านี้อาจจะมีอาการเกิดขึ้นจากการติดเชื้อโควิด-19 ภายในระยะเวลา 2-3 วัน

08 ประเมินความเสี่ยงที่จะเกิดกับธุรกิจ บนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้รับจากสถานบริการสาธารณสุข โดยพิจารณาจาก

- ถ้าพนักงานที่จะต้องถูกตรวจการติดเชื้อโควิด-19 มีจำนวนน้อย ให้ทำการทบทวนและเตรียมการเปลี่ยนกะการทำงาน ในกรณีที่ขาดคนทำงาน ให้สร้างแผนสำรองสำหรับพนักงานอื่น ๆ มาอบรมและฝึกหัดเพื่อที่จะทำงานแทนในระยะเวลาที่ขาดบุคลากรได้

- ถ้าพนักงานที่จะต้องถูกตรวจการติดเชื้อโควิด-19 มีจำนวนมาก และอาจกระทบต่อกำลังการผลิตได้ ให้ทำการปรับตารางของการผลิตเพื่อที่จะให้มีผลิตภัณฑ์ที่เพียงพอสำหรับส่งจำหน่าย จนกระทั่งทราบผลการตรวจการติดเชื้อ ซึ่งอาจจะใช้ระยะเวลามากกว่า 2 วัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับมาดำเนินการผลิตอีกครั้งในวันที่ทราบผลการตรวจการติดเชื้อเป็นลบ

- ถ้าไม่ทราบข้อมูลของจำนวนพนักงานที่จะต้องถูกตรวจการติดเชื้อ ให้ปฏิบัติเหมือนกับว่าพนักงานทุกคนต้องได้รับการตรวจสอบการติดเชื้อ

09 อนุญาตให้พนักงานที่เคยติดเชื้อโควิด-19 กลับเข้าทำงานได้ หลังจากมีการตรวจสอบแล้วและมีผลการตรวจ ดังต่อไปนี้

- เมื่ออาการต่าง ๆ หายเป็นปกติและผลการทดสอบสารพันธุกรรมของไวรัส (ด้วยวิธี Real-time RT PCR) ได้ผลเป็นลบ 2 ครั้ง ห่างกันเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 24 ชั่วโมง
- แพทย์ จากสถานพยาบาล จะเป็นผู้ตัดสินใจในการให้พนักงานกลับเข้าทำงาน จากผลการทดสอบและการประเมินผลทางสุขภาพ

การตอบสนองภาวะฉุกเฉิน โควิด-19

พนักงานเริ่มมีอาการของโรคที่บ้านหรือที่ทำงาน

พนักงานมีไข้อุณหภูมิสูงกว่า 37.5 °C

ไม่ใช่

พนักงานมีอาการไอและหายใจสั้นติดขัด

ไม่ใช่

พนักงานมีการสัมผัสใกล้ชิดกับผู้มีผลบวกของการติดเชื้อ หรือมีอาการไอร่วมกับอาการอื่น ๆ
*ดูอาการร่วมอื่น ๆ
*ดูผู้ร่วมสัมผัสใกล้ชิด

ใช่ ใช่ ใช่

พนักงานถูกตรวจเชื้อโควิด-19 ยังไม่อนุญาตให้ทำงานจนกว่าผลตรวจจะเป็นลบ

พนักงานมีผลการตรวจเป็นบวก

ใช่ ไม่ใช่

ให้พนักงานติดต่อสถานบริการสาธารณสุขในพื้นที่ และทำตามคำแนะนำ

ไม่อนุญาตให้ทำงาน

ใช่

สามารถทำงานต่อไปโดยไม่มีพนักงานนี้หรือไม่

อนุญาตให้ทำงานได้

ใช่

พนักงานได้เข้าทำงานภายใน 48 ชั่วโมงหลังจากแสดงอาการ

ไม่ใช่

ใช่

พนักงานได้เข้าทำงานในพื้นที่จำกัด ไม่มีการระบายอากาศหรือไม่ ภายใน 48 ชั่วโมง หลังจากแสดงอาการ

ใช่

ไม่ใช่

ให้ทำความสะอาดพื้นที่และพื้นผิวต่างๆ ที่พนักงานสัมผัส

ไม่ใช่

ใช่ ไม่ใช่

มีพนักงานคนอื่นมีอาการด้วยหรือไม่

ใช่

พนักงานคนนี้สัมผัสใกล้ชิดกับพนักงานคนอื่น ๆ ภายใน 48 ชั่วโมงหลังจากแสดงอาการหรือไม่
*ดูผู้ร่วมสัมผัสใกล้ชิด

ไม่ใช่

ให้พนักงานติดตามดูอาการด้วยตนเอง

ใช่

อพยพออกจากพื้นที่ และปิดกั้นบริเวณที่คนทำงานในระยะเวลา 24 ชั่วโมงก่อนหน้านี้

เป็นพนักงานคนเดียวที่มีอาการ หรือตรวจสอบให้ผลเป็นบวกในระยะเวลา 48 ชั่วโมง

ไม่ใช่

พิจารณาการหยุดการทำงานเป็นเวลา 48 ชั่วโมง ให้พนักงานกักตัวเอง และดูอาการด้วยตนเอง และคนในครอบครัว

พนักงานได้รับอนุญาตให้กลับเข้าทำงานโดยการรับรองจากแพทย์ หรือมีผลการตรวจ PCR เป็นลบทั้งสองครั้งภายใน 24 ชั่วโมง

*สอบถามสถานบริการสาธารณสุขในพื้นที่

ขั้นตอนที่ 3

การปิดกั้นบริเวณ และการทำความสะอาด

กรณีที่พบผู้ป่วยยืนยันหรือเข้าเกณฑ์สอบสวนโรคโควิด-19 ให้ดำเนินการปิดบริเวณเฉพาะพื้นที่ที่ผู้ป่วยมีการสัมผัสเพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องสัมผัสกับเชื้อพร้อมทั้งดำเนินการฆ่าเชื้อทันที ดังนี้

01 สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย ถุงมือชนิดใช้แล้วทิ้ง ชุดกันเปื้อนแขนยาวพลาสติกชนิดใช้แล้วทิ้ง กระบังหน้า และหน้ากากอนามัยทางการแพทย์ ขณะทำความสะอาดพื้นที่หรือพื้นผิวที่ปนเปื้อนเชื้อ ระหว่างทำความสะอาด หากถุงมือชำรุดเสียหายมีรอยรั่ว ให้ถอดถุงมือออก และสวมถุงมือคู่ใหม่ทันที ควรกำจัดและทิ้งอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลแบบใช้แล้วทิ้งหลังจากทำความสะอาดเสร็จสิ้น ในกรณีที่ใช้กระบังหน้า ควรทำการฆ่าเชื้อหลังการใช้แต่ละครั้ง และควรล้างมือด้วยสบู่ทันทีหลังจากถอดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

02 เลือกใช้อุปกรณ์ทำความสะอาดที่มีด้ามจับ เพื่อสัมผัสโดยตรงกับพื้นผิวให้น้อยที่สุด

03 เปิดประตูหน้าต่าง เพื่อการระบายอากาศ เมื่อใช้น้ำยาฆ่าเชื้อหรือน้ำยาฟอกขาว

04 ทำความสะอาดพื้นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหรือน้ำยาฟอกขาวที่เตรียมไว้

05 เช็ดทำความสะอาด บริเวณที่มีการสัมผัสบ่อย ๆ เช่น ปุ่มกด ราวจับ ลูกบิดประตู ที่วางแขน พนักพิงที่นั่ง โต๊ะ รีโมท คีย์บอร์ด สวิตช์ไฟ

06 ทำความสะอาดห้องน้ำ รวมถึงสุขภัณฑ์และพื้นผิวในห้องน้ำโดยการราดน้ำยาฟอกขาว ทิ้งไว้อย่างน้อย 15 นาทีแล้ว ล้างทำความสะอาดอีกครั้งด้วยผงซักฟอก หรือน้ำยาล้างห้องน้ำตามปกติ

07 เช็ดพื้นผิวทั้งหมดที่อาจปนเปื้อนด้วยน้ำยาฟอกขาว หรือแอลกอฮอล์ความเข้มข้นร้อยละ 70 ตามความเหมาะสมของวัสดุ

08 วัสดุที่ทำจากผ้า เช่น ผ้าม่าน ผ้าคลุม ผ้าห่ม ให้ซักทำความสะอาดด้วยผงซักฟอกในน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลาอย่างน้อย 25 นาที

09 ทิ้งอุปกรณ์ทำความสะอาดที่ทำจากผ้าและวัสดุดูดซับ เช่น ผ้าถูพื้น ผ้าเช็ด หลังจากทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโควิด-19 ในแต่ละพื้นที่ โดยสวมถุงมือ และนำอุปกรณ์ทิ้งใส่ถุงขยะติดเชื้อ รัดปากถุงให้มิดชิด

10 ทำการฆ่าเชื้ออุปกรณ์ทำความสะอาดที่ต้องนำกลับมาใช้ใหม่ โดยการแช่ในน้ำยาฟอกขาว

11 ทำความสะอาดถังถูพื้น โดยแช่ในน้ำยาฟอกขาวหรือล้างในน้ำร้อน

12 ทำความสะอาดพื้นผิว โดยใช้ผ้าชุบน้ำหมาด ๆ ไม่ควรพ่นด้วยสเปรย์เนื่องจากจะเป็นการสร้างละอองทำให้เสมหะ น้ำมูก น้ำลายที่ตกอยู่บนพื้นผิวฟุ้งกระจายขึ้นมาได้ ควรหลีกเลี่ยงการสร้างละอองในระหว่างการทำความสะอาด ควรใช้วิธีการเช็ดอย่างต่อเนื่องเมื่อทำความสะอาดพื้นหรือพื้นผิวในแนวนอนแทน

13 เมื่อทำความสะอาดเรียบร้อยแล้ว หลีกเลี่ยงการใช้พื้นที่ในวันถัดไปเป็นเวลา 1 วัน

14 จัดการขยะติดเชื้อตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ขั้นตอนที่ 4

การสื่อสารในสถานการณ์ตอบสนองเหตุฉุกเฉิน

ในการสื่อสารเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน จำเป็นต้องสื่อสารหน่วยงานภายในก่อนจึงจะสื่อสารออกไปยังหน่วยงานภายนอก และเพื่อให้การสื่อสารทั้งภายในและภายนอกโรงงาน มีประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดผู้รับผิดชอบและรายละเอียดการสื่อสารของทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉิน โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

01 ผู้จัดการโรงงาน รับผิดชอบรายงานต่อผู้ประกอบกิจการโรงงาน ประธานบริหารหรือกรรมการผู้จัดการ ให้รับทราบถึงสถานการณ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ ไลน์ หรือโซเชียลมีเดียต่าง ๆ

02 ผู้จัดการหน่วยงานอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และหรือเลขานุการทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉิน รับผิดชอบรายงานสถานการณ์ให้ผู้จัดการโรงงาน และสื่อสารกับสมาชิกในทีมตอบสนองเหตุฉุกเฉิน เพื่อให้ทราบประกาศ คำสั่งและสถานการณ์ ผ่านช่องทาง การส่งข้อความ และหรือช่องทางอื่น ๆ

03 ผู้จัดการหน่วยงานสื่อสารและภาพลักษณ์องค์กร (ในโรงงานที่มีตำแหน่งนี้) รับผิดชอบสื่อสารกับผู้บริหาร และพนักงาน เพื่อให้ทราบประกาศ คำสั่งและข้อมูลข่าวสาร ต่าง ๆ ผ่านช่องทาง อีเมล และอื่น ๆ

04 ผู้จัดการแผนกบุคคลรับผิดชอบสื่อสารกับพนักงานเพื่อให้ทราบประกาศคำสั่ง และข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการผ่านช่องทางอีเมล และอื่น ๆ

05 ผู้จัดการหน่วยงานบริหารกิจการเพื่อสังคม (ในโรงงานที่มีตำแหน่งนี้) รับผิดชอบสื่อสารกับสาธารณชน ชุมชนและสังคมในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบสถานการณ์และการดำเนินงานที่สืบเนื่องจากภาวะฉุกเฉิน หรือผ่านเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์

06 ผู้จัดการฝ่ายหน่วยงานจัดหาวัตถุดิบ รับผิดชอบสื่อสารกับผู้จัดการ ให้รับทราบถึงสถานการณ์ เพื่อปรับแผนการจัดส่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และกลยุทธ์ เช่น การปรับลดโหลด หรือการส่งให้ที่อื่นแทน ผ่านช่องทางโทรศัพท์ และอีเมลเป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5

การจัดการเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ

การป้องกันการเกิดซ้ำด้วยการจัดทำเกณฑ์มาตรฐาน (Standardization and Control System) ถือเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญ เมื่อโรงงานสามารถแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ได้แล้ว โรงงานควรมีการวิเคราะห์สาเหตุของการแพร่ระบาด วิธีการ และมาตรการป้องกันที่ได้ผลนั้นมากำหนดเป็นมาตรฐานการจัดการ หรือมาตรฐานวิธีการทำงาน (Work Instruction) ที่ทุกคนต้องถือปฏิบัติ รวมทั้งการจัดทำมาตรฐานการควบคุม เพื่อป้องกันความบกพร่อง หรือปัญหาที่เกิดขึ้น

แนวทางการสื่อสารในสถานการณ์ฉุกเฉินภายในองค์กร

ก่อนกลับเข้าทำงาน 7 วันล่วงหน้า โดยฝ่ายทรัพยากรบุคคล

พนักงานทุกคนได้รับการสื่อสารให้กลับเข้าทำงานในวันและเวลาที่กำหนด ผ่านการส่งข้อความ และอีเมล

ก่อนกลับเข้าทำงาน 2-3 วันล่วงหน้า โดยผู้บริหารระดับสูง

พนักงานทุกคนได้รับสารจากผู้บริหารระดับสูงสุด โดยมีเนื้อหาต้อนรับการกลับเข้าทำงานและเน้นย้ำเรื่องวิถีปฏิบัติใหม่ในองค์กรเพื่อป้องกันการติดเชื้อโควิด-19

พนักงานได้รับข้อความสื่อสาร โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งที่พนักงานต้องทราบและเตรียมตัวก่อนการเข้าทำงาน เช่น การเตรียมเอกสาร คำประกาศด้านสุขภาพของพนักงาน กระบวนการลงทะเบียนเข้าทำงานและการตรวจคัดกรองสุขภาพในวันเปิดทำการ กฎหรือระเบียบปฏิบัติสำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เป็นต้น

วันที่กลับเข้าทำงาน โดยผู้บริหารแต่ละหน่วยงาน

พนักงานในแต่ละส่วนงานประชุมเพื่อรับทราบข้อมูลต่าง ๆ

พนักงานได้รับการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อโควิด-19 เช่น ความรู้เกี่ยวกับเชื้อโควิด-19 สุขอนามัยส่วนบุคคลเพื่อป้องกันการติดเชื้อโควิด-19 การล้างมืออย่างถูกต้อง การสวมใส่ การดูแลรักษาและการทิ้งหน้ากากอนามัย, การรักษาระยะห่างระหว่างบุคคล เป็นต้น โดยอยู่ในรูปแบบโปสเตอร์ ป้ายประกาศ วิดีโอระหว่างรับประทานอาหาร ข้อแนะนำสุขภาพจากหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย การพูดคุยเกี่ยวกับสุขภาพ

เมื่อกลับเข้าทำงานตามปกติ โดยฝ่ายทรัพยากรบุคคล หรือผู้จัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย

บทที่ 3

แผนฟื้นฟูธุรกิจ

สิ่งที่ควรพิจารณาในการฟื้นฟูธุรกิจ ตามหลักการ 4 P

01 People - การบริหารบุคลากร

ผู้จัดการของทุกส่วนงาน ควรแจ้งไปยังบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญ เพื่อให้มาปฏิบัติงานภายในพื้นที่ทำงานหรืออาคารหรือ พื้นที่สำรองที่มีการจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ไว้ล่วงหน้า ตามผลการวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ ซึ่งหากพนักงานไม่สามารถเดินทางมาปฏิบัติงานได้ด้วยเหตุใดก็ตามผู้จัดการของทุกส่วนงาน ต้องจัดช่องทางให้สามารถติดต่อสื่อสาร เรียกประชุมออนไลน์หรือสั่งการใด ๆ ได้ตลอดเวลา

ในกรณีนี้พนักงานที่จะมาปฏิบัติงานภายในพื้นที่แต่ละวัน ให้จัดจำนวนบุคลากรที่มีความเหมาะสมโดยคำนึงถึงการลดความแออัดภายในสถานที่ทำงานของหน่วยงาน ให้ผู้จัดการของทุกส่วนงานแจ้งไปยังบุคลากรที่ไม่ได้กำหนดไว้ให้เป็นผู้สนับสนุนบริการหลักให้สามารถปฏิบัติงานที่บ้าน และมอบหมายงานให้พนักงานที่ทำงานที่บ้าน โดยอาจกำหนดเป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ และผู้จัดการทุกส่วนงานมีหน้าที่กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลของงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีระยะห่างการปฏิบัติงาน ให้ผู้จัดการของทุกส่วนงานพิจารณากำหนดเวลาปฏิบัติงานของพนักงานภายในส่วนงาน ให้เข้าปฏิบัติงานในพื้นที่ที่จัดเตรียมไว้ โดยให้เหลื่อมเวลาในระหว่างปฏิบัติงาน

ควรห้ามพนักงานออกนอกพื้นที่ปฏิบัติงานภายนอกพื้นที่จังหวัด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้บริหารงาน และหากเป็นนอกเวลาปฏิบัติงานช่วงวันหยุด จำเป็นที่ต้องขอความร่วมมือให้งดการเดินทางออกพื้นที่ เพื่อช่วยลดโอกาสการรับหรือแพร่กระจายเชื้อโควิด-19

ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน พนักงานที่ทำงานที่บ้าน จะต้องสามารถเข้ามาปฏิบัติงานในส่วนงานได้ทันที ยกเว้นบุคลากรที่เดินทางกลับจากพื้นที่ที่มีอัตราการติดเชื้อโควิด-19 สูง บุคลากรที่สนับสนุนการบริการหลัก หากมีประวัติพบปะผู้ติดเชื้อ กลุ่มเสี่ยง หรือไปยังที่มีการชุมนุมแออัดให้ทำงานที่บ้าน 14 วัน และให้ผู้จัดการของทุกส่วนงานแจ้งให้บุคลากรที่สามารถทำงานแทนได้เข้ามาปฏิบัติงานที่อาคารพื้นที่สำรอง

02 Process-การจัดการกระบวนการทางธุรกิจ

นอกเหนือจากการบริหารบุคลากรและสถานที่ ให้ผู้บริหารหน่วยงานดำเนินการกู้คืนกิจกรรมหลักสำคัญของธุรกิจ ตามกลยุทธ์ที่ได้มาจากการดำเนินการวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ เพื่อไม่ให้ธุรกิจหยุดชะงักและส่งผลกระทบต่อโรงงาน เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีให้สามารถรองรับการทำงานที่บ้านของพนักงาน

- กำหนดมาตรการป้องกันข้อมูลองค์กรรั่วไหล เช่น เครือข่ายข้อมูลขององค์กร พนักงานต้องมีการเข้ารหัส Virtual Private Network (VPN) เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลจากภายนอกบริษัทได้อย่างปลอดภัย
- ส่งเสริมบุคลากรใช้ประโยชน์จากการเก็บข้อมูลบนคลาวด์ จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ
- ส่งเสริมการส่งอีเมล การส่งข้อความด่วน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- คู่ค้าจัดส่งมอบสินค้า มีแหล่งส่งวัตถุดิบสำรองโดยธุรกิจไม่เกิดการหยุดชะงัก

03 Profit-การบริหารด้านการเงิน

ผู้จัดการของส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ต้องติดตามผลประกอบการ รายได้ งบกำไรขาดทุน จากการหยุดชะงักของธุรกิจ พิจารณาถึงการลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจว่ามีสภาพคล่องทางการเงิน หากมีความจำเป็นอาจติดต่อสื่อสารกับธนาคารเพื่อขอการสนับสนุนเยียวยาในกรณีที่มีผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค เพื่อให้มีเงินทุนและสภาพคล่องเพียงพอเพื่อดำเนินธุรกิจและรักษาการจ้างงาน รวมทั้งบริษัทประกันภัยเพื่อลดความเสี่ยงต่อธุรกิจ

04 Partnership-การบริหารผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้จัดการของส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ต้องจัดทำระบบการสื่อสารประชาสัมพันธ์ แจ้งเตือน กับ พนักงาน ผู้รับเหมา ผู้มาติดต่อ ลูกค้า คู่ค้า หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เมื่อมีผู้สงสัยเข้าข่ายเกณฑ์สอบสวนโรค และการยืนยันว่ามีผู้ป่วยติดเชื้อภายในโรงงาน เพื่อป้องกันความเสียหายต่อวงจรห่วงโซ่ทางธุรกิจ ซึ่งหน้าที่นี้อาจดำเนินการโดย ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารประชาสัมพันธ์

สิ่งที่ควรพิจารณาในการฟื้นฟูตามหลักการ 4 P

01 PEOPLE

การบริหารบุคคล

- พนักงาน ลูกจ้าง จำนวนเท่าไรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น เช่น ฝ่ายผลิต ฝ่ายขนส่งสินค้า?
- พนักงาน ลูกจ้าง จำนวนเท่าไรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานบริการ?
- พนักงาน ลูกจ้าง ที่มีความรู้และทักษะ จำนวนเท่าไรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น?

02 PROCESS

การบริหารการผลิต

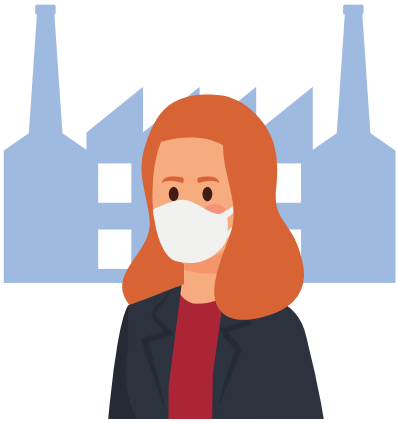

- สถานที่ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น เช่น การผลิต การจัดเก็บสินค้า อยู่ที่ใดบ้าง?
- สถานที่อื่น ที่เป็นทางเลือก สำรองในการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น เช่น การผลิต การบรรจุสินค้า การจัดเก็บสินค้า คือที่ใดบ้าง?
- เครื่องจักร และอุปกรณ์ เครื่องมือ ที่จำเป็นต้องมีใช้ในการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น เช่น ไฟฟ้า น้ำ ไอน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย คืออะไร?
- เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) ที่จำเป็นต้องมีใช้ในการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น มีอะไรบ้าง?
- อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นต้องมีใช้ในการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น เช่น ระบบเครือข่าย แบบเชื่อมต่อ คอมพิวเตอร์เข้าด้วยกันในระยะจำกัด (Local Area Network WIFI Internet Connectivity : LAN) อะไรบ้าง?
- ข้อมูลที่จำเป็นต้องมีใช้ในการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น มีอะไรบ้าง?
- การเก็บข้อมูลที่จำเป็นต้องมีใช้ในการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น ไว้ที่ใดบ้าง?

03 PROFIT

การบริหารด้านกำไร และรายได้

- มีเงินหมุนเวียนระยะสั้นที่จำเป็นใช้ในการปฏิบัติงานในธุรกิจที่จำเป็น เช่น ค่าจ้างพนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า วัตถุดิบในการผลิต หรือไม่?
- จำเป็นต้องมีแหล่งเงินกู้เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจระยะสั้น หรือไม่?
- มีแหล่งเงินกู้เพื่อใช้ในการปรับโครงสร้างธุรกิจ จากสถาบันการเงินในประเทศหรือไม่?

04 PARTNERSHIP การบริหารผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- ใครคือผู้ส่งมอบ หรือคู่ค้า ที่สำคัญต่อธุรกิจ ?
- ใครคือผู้ที่คุณต้องพึ่งพา เช่นผู้กระจายสินค้าที่จำเป็นต้องมีใช้ในธุรกิจ ?
- ใครคือผู้ที่รับงานของคุณไปทำ เช่นผลิตบรรจุภัณฑ์ หีบห่อ ที่จำเป็นต้องมีใช้ในธุรกิจ?
- คุณมีผู้ที่รับงานของคุณไปทำ ผู้ส่งมอบ หรือผู้กระจายสินค้าหลายแห่งที่สามารถทดแทนกันได้หรือไม่ ?

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบคำถามคัดกรองโรคโควิด-19

แบบคำถามคัดกรองโรคโควิด-19 ผู้ที่กลับมาปฏิบัติงาน ผู้รับเหมา คู่ค้า และผู้มาติดต่อ

วันที่ : .....

O ผู้ที่กลับมาปฏิบัติงาน รหัสพนักงาน..... O ผู้รับเหมา O คู่ค้า

O ผู้มาติดต่อ วัตถุประสงค์การติดต่อ.....

ชื่อ-นามสกุล.....หน่วยงาน.....

อายุ..:.....ปี โรคประจำตัว.....

หมายเหตุ : กรุณากรอกข้อความให้ครบถ้วนทุกช่อง ด้วยตัวบรรจง

ข้อ 1 : ข้อมูลสภาวะสุขภาพและการสัมผัสเชื้อโรคส่วนบุคคล

1.1 คุณเคยไปหรือเดินทางมาจากต่างประเทศในช่วง 14 วันที่ผ่านมาบ้างหรือไม่

O ไม่เคย

O เคย (โปรดระบุประเทศ) .....สถานที่หรือเมือง.....

เมื่อวันที่.....

1.2 คุณเคยสัมผัสใกล้ชิดผู้ที่มาจากต่างประเทศในช่วง 14 วันที่ผ่านมาบ้างหรือไม่

O ไม่เคย

O เคย (โปรดระบุประเทศ).....สถานที่หรือเมือง.....

เมื่อวันที่.....

1.3 ในช่วง 14 วันที่ผ่านมาคุณเคยสัมผัสหรือใกล้ชิดกับผู้ป่วยยืนยันหรือต้องสงสัยว่าติดเชื้อหรือไม่

O ไม่เคย O เคย (โปรดระบุ) วันที่สัมผัส.....สถานที่.....

1.4 ในช่วง 14 วันที่ผ่านมาคุณหรือครอบครัว ได้เดินทางมาจาก หรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีรายงานการติดเชื้อหรือไม่

O ไม่มี O มี (โปรดระบุ).....วันที่.....

1.5 ในช่วง 14 วันที่ผ่านมาคุณมีอาการแสดง มีไข้สูง ไอ น้ำมูก เจ็บคอ หายใจเหนื่อย/ลำบาก หรือเจ็บป่วย ในช่วงนี้หรือไม่

O ไม่มี

O มี (ระบุอาการ) O มีไข้ O น้ำมูก O เจ็บคอ O หายใจลำบาก/เหนื่อย

O อื่นๆ (ระบุ) .....

วันที่เริ่มป่วย หรือมีอาการ.....

การปฏิบัติตน O ไปพบแพทย์ O ซื้อยามาทานเอง O ไม่ได้ทำอะไรเลย O อื่นๆ ระบุ

1.6 คุณเริ่มมีอาการอื่นๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่

O มีอาการไม่ได้กลิ่น O มีอาการไม่รู้รส

O ไม่มี /ปกติ

ข้อ 2 ข้อมูลสภาวะสุขภาพของสมาชิก หรือบุคคลในครอบครัว เกี่ยวกับการสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ติดเชื้อ

2.1 มีบุคคลในครอบครัวของคุณเดินทางไป หรือกลับจากประเทศใดในช่วง 14 วันที่ผ่านมาบ้างหรือไม่

O ไม่มี

O มี (โปรดระบุประเทศ).....สถานที่หรือเมือง.....

เมื่อวันที่.....

..

2.2 ในช่วย 14 วันที่ผ่านมา มีบุคคลในครอบครัวของคุณ หรือบุคคลใกล้ชิดที่เพิ่งเดินทางไปหรือกลับจากประเทศและอยู่ในขั้นตอนการกักกันเพื่อเฝ้าระวังโรคหรือไม่

O ไม่มี

O มี (โปรดระบุประเทศ).....สถานที่หรือเมือง.....

เมื่อวันที่.....

2.3 ในช่วง 14 วันทีผ่านมา มีสมาชิกในครอบครัวของคุณเคยสัมผัส หรือใกล้ชิดกับผู้ป่วยยืนยันหรือต้องสงสัยว่าติดเชื้อหรือไม่

O ไม่มี

O มี (โปรดระบุ) วันที่สัมผัส.....สถานที่.....

2.4 ในช่วง 14 วันที่ผ่านมา มีสมาชิกในครอบครัวของคุณป่วย หรือมีอาการมีไข้สูง ไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ หายใจลำบาก/เหนื่อย ไม่รู้รส รู้กลิ่น หรือไม่

O ไม่มี

O มี (ระบุอากาการ) O ไข้ O ไอ O น้ำมูก O เจ็บคอ O หายใจลำบาก/เหนื่อย

O อื่นๆ (ระบุ) .....

วันที่เริ่มป่วย หรือมีอาการ

การปฏิบัติตน : O ไปพบแพทย์ O ซื้อยามาทานเอง O ไม่ทำอะไรเลย O อื่นๆ ระบุ

ลงชื่อ (ผู้มาติดต่อ).....

ลงชื่อ (ผู้คัดกรอง).....

ภาคผนวก ข

หัวข้อการประเมินตามมาตรการป้องกันการระบาดในโรงงานอุตสาหกรรม

มาตรการที่ 1 : การตรวจคัดกรองโควิด - 19

สำหรับพนักงาน และผู้มาติดต่อโรงงาน

- ☐ มีจุดคัดกรองบริเวณทางเข้าโรงงาน จำกัดทางเข้า-ออก เป็นช่องทางเดียว โดยพิจารณากำหนดจุดคัดกรองตามความเหมาะสมกับจำนวนพนักงาน ผู้รับเหมา คู่ค้า และผู้มาติดต่อ หรือไม่
- ☐ มีการฝึกอบรมบุคลากรที่ทำหน้าที่คัดกรอง เพื่อดำเนินขั้นตอนการคัดกรองได้ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือและการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย หรือไม่
- ☐ ผู้ที่ทำหน้าที่คัดกรองมีการสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่จัดให้ เช่น ถุงมือ แว่นตา และหน้ากากอนามัย หรือไม่
- ☐ มีการตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายทุกคนก่อนเข้าภายในบริเวณโรงงาน หรือไม่
- ☐ หากพบพนักงานที่มีอุณหภูมิร่างกายสูงกว่า 37.5 องศาเซลเซียส จะไม่อนุญาตเข้าโรงงาน และให้อยู่ในพื้นที่กักตัวชั่วคราว เพื่อรอส่งต่อไปสถานพยาบาลโดยทันที หรือไม่
- ☐ จัดให้มีน้ำยาล้างมือที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70 เพื่อทำความสะอาดฆ่าเชื้อที่มือหรือรองเท้า (กรณีจำเป็น) หรือไม่
- ☐ สวมหน้ากากอนามัย หรือหน้ากากผ้าตลอดเวลา หรือไม่
- ☐ มีมาตรการทำความสะอาดฆ่าเชื้อที่มือและรองเท้าที่จุดบริเวณทางเข้าหรือไม่

มาตรการที่ 2 : การรักษาระยะห่างในโรงงาน

2.1 การจัดการบริเวณทางเดิน พื้นที่โถง พื้นที่ส่วนรวม

- ☐ มีการกำหนดเส้นทางการเดิน รวมทั้งจุดนั่ง เดิน ยืน หรือพักรอ ให้ชัดเจน หรือไม่
- ☐ มีการจำกัดจำนวนของพนักงานที่จะเข้ามาหรือออกจากห้องหนึ่งไปยังอีกห้องหนึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่ห้องโถงหรือทางเดิน โดยให้รักษาระยะห่างอย่างน้อย 1-2 เมตร หรือไม่
- ☐ มีการหลีกเลี่ยงการพูดคุยกันบริเวณทางเดินพื้นที่โถง พื้นที่ส่วนรวม และงดการสัมผัสทางกาย เช่น การจับมือ หรือไม่
- ☐ มีการพิจารณาการใช้ประตูอัตโนมัติ หรือเปิดทิ้งไว้ เพื่อลดการใช้มือจับผลัก หรือสัมผัสลูกบิด หรือไม่

2.2 การใช้เครื่องตรวจสอบเวลาเข้า-ออกการทำงาน

- ☐ มีการพิจารณาใช้แอปพลิเคชันของโทรศัพท์มือถือเพื่อลงเวลาเข้า-ออกการทำงาน แทนการใช้เครื่องลงเวลาการทำงาน หรือเครื่องสแกนลายนิ้วมือ เพื่อลดการสัมผัส หรือไม่
- ☐ หากไม่สามารถดำเนินการได้ มีการจัดเตรียมน้ำยาล้างมือที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70 ไว้ใกล้กับเครื่องลงเวลาทำงาน หรือไม่
- ☐ มีการใช้กล้องวงจรปิดในการตรวจสอบเวลาเข้า-ออกการทำงาน แทนการยืนควบคุมโดยหัวหน้างาน หรือไม่

2.3 การจัดการสำหรับพื้นที่โรงอาหาร

- [ ] มีการกำหนดให้มีจุดรับประทานอาหารให้ชัดเจน หรือไม่
- [ ] มีการกำหนดจำนวนผู้ที่เข้ามาใช้โรงอาหาร โดยอาจใช้วิธีเหลื่อมเวลา แบ่งเป็นพนักงานสูงวัยมีโรคประจำตัว ออกจากพนักงานทั่วไป หรือไม่
- [ ] มีจุดให้ล้างมือด้วยสบู่ เพื่อล้างมือก่อน และหลังรับประทานอาหาร หรือไม่
- [ ] มีการกำหนดเส้นทางเดิน รวมทั้งจุดนั่ง เดิน ยืน หรือพักรอให้ชัดเจน หรือไม่
- [ ] มีการแยกสำรับอาหาร หรือจัดเป็นชุดเดี่ยว รวมทั้งใช้ช้อน แก้วน้ำ จาน ชาม ช้อน ส้อม ส่วนบุคคล เพื่อลดการใช้อุปกรณ์ร่วมกัน หรือไม่
- [ ] มีการกำหนดจำนวนผู้ที่เข้ามาใช้โรงอาหาร โดยอาจใช้วิธีเหลื่อมเวลา แบ่งเป็นพนักงานสูงวัยมีโรคประจำตัว ออกจากพนักงานทั่วไป หรือไม่
- [ ] มีการเพิ่มความถี่ในการทำความสะอาด โต๊ะ และเก้าอี้ หรือไม่

2.4 การจัดการสำหรับพื้นที่ในสำนักงาน

- [ ] มีการจำกัดทางเข้า-ออกให้เป็นช่องทางเดียว หรือไม่
- [ ] มีการพิจารณาปรับเปลี่ยนระบบการเข้าภายในพื้นที่เพื่อลดการสัมผัส เช่น จากการสแกนลายนิ้วมือ เป็นระบบอินฟราเรด หรือพิจารณาการใช้ประตูอัตโนมัติ หรือเปิดทิ้งไว้ เพื่อลดการใช้มือจับ ผลักหรือ สัมผัสลูกบิด หรืออาจใช้เท้าดันแทนการผลักประตู หรือไม่
- [ ] มีการลดการส่งเอกสารแบบกระดาษเพื่อลดการติดต่อระหว่างบุคคล หรือไม่
- [ ] หากจำเป็นต้องรับ-ส่งเอกสาร หรือสิ่งของ ควรทำความสะอาดมือทุกครั้งในกรณีที่เป็นการรับ-ส่ง เอกสารหรือสิ่งของจากบุคคลภายนอก หรืออาจเพิ่มมาตรการในการสวมถุงมือก่อนการรับ-ส่ง หรือไม่
- [ ] มีการปรับระยะหรือเว้นระยะห่างระหว่างโต๊ะทำงานของพนักงาน อย่างน้อย 1-2 เมตร หรือไม่
- [ ] หากไม่สามารถดำเนินการได้ มีการใช้ฉากกั้นเพื่อลดการแพร่กระจายและลดการสัมผัสระหว่างกัน หรือไม่
- [ ] มีการทำความสะอาดพื้นที่โต๊ะ เก้าอี้ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ ด้วยน้ำยาทำความสะอาด อย่างน้อย วันละ 1 ครั้ง หรือมากกว่าในกรณีที่พื้นที่นั้นมีการเข้าออกของบุคคลจำนวนมาก หรือไม่
- [ ] มีการจัดระบบระบายอากาศที่ดีและควรมีการถ่ายเทอากาศในอาคารที่เหมาะสมและทำความสะอาดระบบ ระบายอากาศและถ่ายเทอากาศอย่างสม่ำเสมอภายในสำนักงาน หรือไม่

2.5 การจัดการสำหรับห้องประชุม

- [ ] มีการปรับเปลี่ยนเป็นการประชุมทางไกลผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ หรือไม่
- [ ] หากจำเป็นต้องเข้าประชุมร่วมกัน มีการลดจำนวนผู้เข้าประชุม และจำกัดเวลาในการประชุม ผู้เข้าประชุมต้องสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าตลอดเวลา และเว้นระยะห่างการนั่งอย่างน้อย 1-2 เมตร หรือไม่
- [ ] มีการจัดให้มีน้ำยาล้างมือที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70 บริเวณทางเข้าห้องประชุม หรือไม่
- [ ] มีการใช้ไมโครโฟนแทนการพูดเสียงดัง หรือไม่
- [ ] หลังเลิกประชุม มีการทำความสะอาดพื้นที่ โต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์ ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อทุกครั้ง หรือไม่

2.6 การจัดการสำหรับพื้นที่ผลิต

- [ ] มีการจัดตำแหน่งพื้นที่ทำงาน โต๊ะ เก้าอี้ให้ห่างกันอย่างน้อย 1-2 เมตร และติดเครื่องหมายแสดงระยะห่างไว้ในพื้นที่เพื่อย้ำเตือนให้พนักงานรักษาระยะห่างระหว่างกัน หรือไม่
- [ ] มีการสับหลีกจุดทำงานในแต่ละด้านของสายการผลิต เพื่อไม่ให้พนักงานหันหน้าเข้าหากัน หรือไม่
- [ ] มีการพิจารณาเลือกใช้อุปกรณ์เพื่อลดการสัมผัสระหว่างกัน เช่น ม่าน ริ้ว แผ่นอะคริลิค หรือวัสดุใสชนิดอื่น หรือ ฉากกั้น หรือไม่
- [ ] มีการหลีกเลี่ยงการสื่อสารที่ไม่จำเป็นระหว่างพนักงาน ในพื้นที่การผลิตเนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวจะมีเสียงจากการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ตลอดเวลา ทำให้พนักงานต้องสื่อสารในระยะใกล้ชิดกัน หรือไม่
- [ ] หากมีความจำเป็นจะต้องสื่อสารอาจใช้วิธีโทรศัพท์ ส่งอีเมล หรือใช้อุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ เช่น หูฟังไร้สายสำหรับพื้นที่ที่มีเสียงรบกวนมาก หรือเครื่องส่งรับวิทยุสำหรับพื้นที่ที่มีเสียงรบกวนน้อย หรือไม่

2.7 การเปลี่ยนกะ

- [ ] มีการจัดให้มีการเหลื่อมเวลาในการเปลี่ยนกะ และหลีกเลี่ยงการให้ผู้ปฏิบัติงานอยู่เป็นกลุ่ม หรือไม่
- [ ] มีการกำหนดพนักงานผลิตเป็นชุด งดการสลับกะข้ามชุด หากขาดพนักงาน ให้พนักงานในชุดบริหารจัดการแทน (เปลี่ยนได้เฉพาะคนกะเดียวกัน) หรือไม่
- [ ] ก่อนรับส่งกะ มีการทำความสะอาดพื้นที่และอุปกรณ์ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือไม่
- [ ] มีการให้พนักงานกะชุดเก่าออกจากพื้นที่ก่อนที่พนักงานกะชุดใหม่จะเข้ามาปฏิบัติงาน หรือไม่
- [ ] มีการห้ามพนักงานควงกะ หรือย้ายกะโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่

2.8 การตรวจสอบควบคุมคุณภาพ

- [ ] มีการปรับเปลี่ยนวิธีการตรวจสอบหรือควบคุมคุณภาพ เช่น การตรวจสอบผ่านกล้อง หรือไม่
- [ ] มีการปรับแนวทางจากปฏิบัติและลดความถี่ในการตรวจสอบ หรือไม่

2.9 การจัดการสำหรับห้องน้ำ

- [ ] มีการจัดให้มีการดูแลความสะอาดห้องน้ำ ทุก ๆ 1 ชั่วโมง โดยเน้นการเช็ดบริเวณที่รองนั่ง ฝาปิดโถส้วม โถส้วม ที่กดชักโครก ราวจับ ลูกบิดหรือกลอนประตู ที่แขวนกระดาษชำระ อ่างล้างมือ ก๊อกน้ำ ที่วางสบู่ ผนัง ซอกประตู ด้วยผ้าชุบน้ำยาฟอกขาว หรือแอลกอฮอล์ความเข้มข้นร้อยละ 70 หรือไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ความเข้มข้นร้อยละ 0.5 หรือไม่
- [ ] มีการทำความสะอาดและไม้ถูพื้นด้วยน้ำผสมผงซักฟอก หรือน้ำยาฆ่าเชื้อ แล้วซักด้วยน้ำสะอาดอีกครั้ง และนำไปผึ่งแดดให้แห้ง หรือไม่
- [ ] มีห้องน้ำควรเพิ่มการระบายอากาศและเปิดประตูทางเข้า-ออกไว้ เพื่อลดการสัมผัสจากการเปิดประตู เว้นระยะห่างจากบุคคลอื่นเท่าที่ทำได้ หรือไม่

2.10 การจัดการสำหรับลิฟต์โดยสาร

- [ ] มีการจัดทำจุดการยืนในลิฟต์ให้มีระยะห่างระหว่างบุคคลที่ปลอดภัย และให้หันหน้าเข้าหาผนังลิฟต์ หรือไม่
- [ ] มีการเพิ่มความถี่ในการทำความสะอาดบริเวณปุ่ม และราวจับภายในลิฟต์ หรือไม่
- [ ] สวมใส่หน้ากากอนามัย หรือหน้ากากผ้าตลอดเวลา หรือไม่
- [ ] มีการหลีกเลี่ยงการสนทนาระหว่างกันและการทักทายที่มีการสัมผัสร่างกาย เช่น การจับมือ ขณะอยู่ในลิฟต์ หรือไม่

2.11 การจัดการสำหรับรถรับส่งพนักงาน

- [ ] มีการกำหนดจำนวนผู้โดยสารมิให้แออัด เช่น 1 คนต่อเบาะที่นั่ง หรือไม่
- [ ] สวมใส่หน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า ตลอดเวลา หรือไม่
- [ ] ไม่มีการทิ้งขยะ เศษอาหารกระดาษทิชชู ไว้ในรถ หรือไม่
- [ ] พนักงานขับรถทำความสะอาดเบาะนั่ง ราวจับทันที หลังส่งผู้โดยสาร หรือไม่

2.12 การจัดการระบบระบายอากาศ

- [ ] ในกรณีเป็นห้องปรับอากาศ มีการจัดระบบระบายอากาศ หรือกรองอากาศ หรือไม่
- [ ] มีการเติมอากาศจากภายนอก โดยข้อแนะนำขั้นต่ำ ตามมาตรฐานวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปภัมภ์ (วสท.) "มาตรฐานการระบายอากาศเพื่อคุณภาพอากาศภายในอาคารที่ยอมรับได้" หรือไม่

มาตรการที่ 3 : การรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล

- [ ] มีการส่งเสริมพฤติกรรมพนักงานไม่ให้ใช้มือสัมผัสใบหน้าโดยไม่จำเป็น โดยเฉพาะบริเวณดวงตา จมูก และปาก หรือไม่
- [ ] พนักงานมีพฤติกรรมล้างมือบ่อย ๆ หลีกเลี่ยงการสัมผัสสิ่งของสาธารณะต่าง ๆ โดยไม่จำเป็น และมีการการล้างมืออย่างถูกวิธี หรือไม่
- [ ] พนักงานสวมใส่หน้ากากผ้า หรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลาขณะอยู่ในที่ทำงาน หรือไม่
- [ ] พนักงานไม่ใช้มือปิดจมูก และปากเมื่อไอหรือจาม แต่ใช้กระดาษชำระหรือข้อพับแขนปิดจมูกและปากแทน หรือไม่
- [ ] พนักงานมีการดำเนินการตามมาตรการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลอยู่เสมอ หรือไม่
- [ ] พนักงานมีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวอย่างสม่ำเสมอ เช่น โทรศัพท์มือถือ คีย์บอร์ด คอมพิวเตอร์ สวิตซ์ไฟ โต๊ะทำงาน ที่เท้าแขนของเก้าอี้ หรือไม่
- [ ] มีการส่งเสริมไม่ให้พนักงานใช้ของส่วนตัวร่วมกับผู้อื่น เช่น แก้วน้ำ อุปกรณ์รับประทานอาหาร หรือไม่

มาตรการที่ 4 : การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

- ☐ มีการจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้เพียงพอและเหมาะสม ให้แก่พนักงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในขณะปฏิบัติงาน หรือไม่
- ☐ มีการทำความสะอาด และจัดเก็บอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอย่างเหมาะสม หรือไม่
- ☐ มีขั้นตอนเพื่อให้พนักงานสวมใส่และถอดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอย่างถูกต้องเหมาะสม หรือไม่
- ☐ มีการกำจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้แล้วทิ้งอย่างถูกต้องเหมาะสม หรือไม่

มาตรการที่ 5 : การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโควิด-19

- ☐ มีการจัดทำตารางความถี่ในการทำความสะอาด และฆ่าเชื้อในบริเวณต่าง ๆ ตามความเสี่ยงที่อาจจะติดเชื้อ หรือไม่
- ☐ มีการทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอตามตารางการทำความสะอาด หรือไม่
- ☐ ผู้ทำความสะอาดได้รับการอบรม และเข้าใจเกี่ยวกับโรคติดเชื้อและปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย หรือไม่
- ☐ มีการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อโรคไวรัสได้ และผลิตภัณฑ์มีการรับรอง หรือไม่

มาตรการที่ 6 : การรับ การขนย้าย และการขนส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์

- ☐ มีการจัดให้มีน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมอย่างน้อยร้อยละ 70 หรือ กระดาษเช็ดทำความสะอาดไว้ประจำรถขนส่ง ให้สามารถพร้อมใช้ได้ตลอดเวลา หรือไม่
- ☐ มีการสื่อสารให้พนักงานขับรถและพนักงานขนส่งสินค้าทำความสะอาดมือก่อน และหลังรับส่งสินค้าทุกครั้ง หรือไม่
- ☐ มีการหมั่นทำความสะอาดบริเวณพื้นผิวที่มีการสัมผัสบ่อย ๆ เช่น ที่จับประตูรถทั้งด้านในและด้านนอก พวงมาลัยรถ แผงควบคุม ที่จับประตูตู้บรรทุกสินค้า มือถือ หรือไม่
- ☐ มีขั้นตอนการดำเนินงานให้มีระยะห่างทางกายภาพ เช่น การใช้ลายเซ็นอิเล็กทรอนิกส์ หรือไม่
- ☐ พนักงานขับรถ หรือพนักงานขนส่งสินค้าออกจากรถขนสินค้า ระหว่างการขนส่ง เฉพาะกรณีที่จำเป็น หรือไม่

มาตรการที่ 7 : การทำความสะอาดเสื้อผ้า

- [ ] มีการสวมถุงมือชนิดใช้แล้วทิ้ง ทุกครั้งเมื่อมีการจับเสื้อผ้าที่ใช้แล้วเหล่านี้ หรือไม่
- [ ] มีการห้ามทำการสะบัดเสื้อผ้าที่ใช้แล้ว เพื่อลดโอกาสการฟุ้งกระจายของเชื้อโควิด-19 ในอากาศ หรือไม่
- [ ] มีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออุปกรณ์ทุกชนิดที่ใช้ในการขนส่งเสื้อผ้าที่ใช้แล้ว เช่น ตะกร้า ถุงใส่ผ้า หรือไม่
- [ ] หากมีการส่งซักเสื้อผ้ากับหน่วยงานภายนอก มีการติดต่อเพื่อทำการตรวจสอบกระบวนการซักของหน่วยงานนั้น หรือไม่
- [ ] มีการล้างมือทันทีหลังจากถอดถุงมือ หรือหลังจากจับสัมผัสเสื้อผ้าใช้แล้ว หรือไม่
- [ ] มีการแยกเก็บผ้าที่ใช้แล้ว แยกออกจากผ้าที่ทำสะอาดแล้ว หรือไม่

มาตรการที่ 8 : การจัดการของเสีย

- [ ] หน้ากาก N95, Surgical Mask หรือ Medical Mask ที่ใช้แล้วโดยพยาบาล แพทย์ และปนเปื้อนเชื้ออื่น ๆ ได้มีวิธีการกำจัดตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือไม่
- [ ] ผ้า กระดาษทิชชู ถุงมือ ที่ใช้โดยพนักงานที่ทำความสะอาด จุดผิวสัมผัสที่มีการสัมผัสบ่อยครั้ง และทำความสะอาดพื้นที่ที่พนักงานติดเชื้อทำงาน มีวิธีการกำจัดตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือไม่
- [ ] Surgical Mask หรือ Medical Mask ชนิดใช้แล้วทิ้งที่พนักงานทั่วไปสวมใส่แล้ว ได้ทิ้งตามรหัสของขยะ และวิธีการกำจัด ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 หรือไม่
- [ ] ทิ้งหน้ากากอนามัย ถุงมือ กระดาษทิชชูหรือวัสดุอื่นที่ใช้แล้ว ลงในถังขยะชนิดที่ไม่ต้องมีการสัมผัสหรือชนิดที่ใช้เท้าเหยียบเพื่อเปิด โดยมีถุงรองขยะชนิดป้องกันการเกิดการรั่วได้ หรือไม่
- [ ] พนักงานใส่ถุงมือทุกครั้งเมื่อนำถุงรองขยะนี้ออกไปทิ้ง หรือมีการจัดการขยะ และทำการล้างมือทุกครั้งหลังการทำงาน หรือไม่

มาตรการที่ 9 : การฝึกอบรมและสื่อสาร

- [ ] มีการอบรมเรื่องการดูแลรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น การหลีกเลี่ยงการสัมผัสตา จมูก ปาก หรือที่บิดประตูด้วยมือ การล้างมืออย่างถูกวิธี การจัดการถุงมือที่ถูกต้อง หรือไม่
- [ ] พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการทำความสะอาด การซักผ้า และการเก็บขยะ จะต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรการป้องกันโรคโควิด-19 และอันตรายของสารที่ใช้ในการทำความสะอาดที่ใช้ในสถานที่ทำงาน หรือไม่
- [ ] มีการสื่อสารภายในอย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันและปรับข้อมูลให้ทันสมัยและแจ้งเตือนพนักงานถึงมาตรการควบคุมโรคโควิด-19 หรือไม่
- [ ] การฝึกอบรมจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยยังคงมาตรการรักษาระยะห่างระหว่างบุคคลไว้ หรือไม่
- [ ] มีการเตรียมเอกสารให้ความรู้กับพนักงานอย่างง่าย เช่น การติดโปสเตอร์รณรงค์ในสถานที่เหมาะสมรอบ ๆ โรงงาน และจัดให้มีหลายภาษาตามสัญชาติของพนักงาน หรือไม่
- [ ] มีการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติของแต่ละบุคคล เช่น การวัดค่าต่าง ๆ การสังเกตการณ์ และทำการอบรมให้ใหม่หากมีความจำเป็น หรือไม่
- [ ] มีการเตรียมอบรมบทเรียนออนไลน์หรือทางไกลให้กับพนักงาน เพื่อให้พร้อมกับการทำงานที่บ้าน หรือไม่

มาตรการการปฏิบัติเมื่อพบผู้ป่วยติดเชื้อโควิด-19 ในโรงงาน

- [ ] มีการจัดทำแผนตอบสนองเหตุการณ์ฉุกเฉินกรณีพบผู้ป่วยติดเชื้อโควิด-19 ในโรงงาน หรือไม่
- [ ] มีแผนการสื่อสารประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ สถานพยาบาลเพื่อทำการสืบสวนโรค และการค้นหาผู้สัมผัสใกล้ชิด หรือไม่
- [ ] มีแผนการสื่อสารกรณีพบผู้ป่วยติดเชื้อโควิด-19 ในโรงงาน ไปยังพนักงานทุกคนไม่ หรือไม่
- [ ] มีการทำความสะอาด และฆ่าเชื้อพื้นที่ทำงาน ที่พนักงานติดเชื้อ หรือไม่
- [ ] มีการค้นหาพนักงานคนอื่น ๆ ที่มีการสัมผัสกับพนักงานที่เป็นผู้ป่วยติดเชื้อโควิด-19 หรือไม่
- [ ] มีการรายงาน และเฝ้าติดตามอาการของพนักงานที่เป็นผู้ป่วยติดเชื้อโควิด-19 จนกระทั่งอาการหายดี และกลับเข้ามาปฏิบัติงานตามปกติ หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- มหาวิทยาลัยมหิดล คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาควิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยมหิดล สมาคมศิษย์เก่าอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน. 2563. Covid-19 พร้อมหรือไม่กลับมาปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย?. สืบค้นจาก https://www.ohswa.or.th/
- กระทรวงสาธารณสุข กรมควบคุมโรคติดต่อ (2563). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). สืบค้นจาก https://ddc.moph.go.th/
- World Health Organization(WHO).2020. Critical Preparedness, Readiness and Response Actions for COVID-19 Interim Guidance, Retrieved from . https://www.who.int/publications -detail/critical-preparedness-readiness-and-response-actions for-covid-19
- United State Department of Labor .2020. Guidance on Preparing Workplaces for COVID-19 . Retrieved from https://www.osha.gov/SLTC/covid-19/standards.html
- International Organization for Standardization. (2012). ISO 22301 :2012 Business Continuity Management. Retrieved from https://www.iso.org/news/2012/06/Ref1602.html
- Zelinotti Luca. 2016 .Emergency Management of Biohazard Events, Outbreak Retrived from https://www.researchgate.net/publication/317329024_Emergency_management_of_biohaz
- United Nations Industrial Development Organization, Recommendations and Preventive Measures in Response to Covid-19 ; Guidance for Industrial Sector

คณะผู้จัดทำ

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- ภาควิชาอาชีวอนามัย และความปลอดภัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- สมาคมศิษย์เก่าอาชีวอนามัย และความปลอดภัย มหาวิทยาลัยมหิดล